

SK

SK

SK

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 28.7.2009

KOM(2009) 373 v konečnom znení

2009/0100 (CNS)

NÁVRH

ROZHODNUTIE RADY

**O UZATVORENÍ DOHOVORU O MEDZINÁRODNOM VYMÁHANÍ VÝŽIVNÉHO
NA DIEŤA A INÝCH FORIEM VÝŽIVNÉHO ZO STRANY EURÓPSKEHO
SPOLOČENSTVA**

NÁVRH

ROZHODNUTIE RADY

**O UZATVORENÍ DOHOVORU O MEDZINÁRODNOM VYMÁHANÍ VÝŽIVNÉHO
NA DIEŤA A INÝCH FORIEM VÝŽIVNÉHO ZO STRANY EURÓPSKEHO
SPOLOČENSTVA**

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. PREDMET

Dňa 23. novembra 2007 boli v rámci Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného uzatvorené dva medzinárodné nástroje, konkrétne Dohovor o medzinárodnom vymáhaní výživného na dieťa a iných foriem výživného a Protokol o rozhodnom práve pre vyživovaciu povinnosť.

Protokol je vypracovaný s cieľom ponúknuť väčšiu právnu istotu a predvídateľnosť pre oprávnených aj povinných vo vzťahu k výživnému. Dňa 23. februára 2009 Komisia prijala návrh rozhodnutia Rady o uzatvorení protokolu zo strany Európskeho spoločenstva¹.

Predmetom dohovoru je zabezpečenie účinného medzinárodného vymáhania výživného na dieťa a iných foriem výživného. Keďže väčšina nárokov na výživné sa týka detí, dohovor predstavuje opatrenie určené predovšetkým na ochranu detí. Tento návrh sa týka uzatvorenia dohovoru zo strany Európskeho spoločenstva.

2. VÝVOJ SPOLOČNÉHO JUSTIČNÉHO PRIESTORU V RÁMCI SPOLOČENSTVA

Európske spoločenstvo si kladie za cieľ vytvorenie skutočného justičného priestoru založeného na zásade vzájomného uznávania súdnych rozhodnutí.

Dňa 18. decembra 2008 prijala Rada nariadenie (ES) č. 4/2009 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti². Uzatvorenie dohovoru zo strany Spoločenstva upevní pozíciu existujúcich pravidiel Spoločenstva v oblasti uznávania a výkonu rozhodnutí o výživnom a posilní spoluprácu v oblasti správy medzi ústrednými orgánmi vytvorením harmonizovaného súboru pravidiel v rámci Spoločenstva vo vzťahu k tretím krajinám, ktoré sa stanú zmluvnými stranami dohovoru.

3. DOHOVOR O MEDZINÁRODNOM VYMÁHANÍ VÝŽIVNÉHO NA DIEŤA A INÝCH FORIEM VÝŽIVNÉHO Z ROKU 2007

Európska komisia rokovala o dohovore podľa smerníc na rokovania daných Radou. Výsledný dohovor je v súlade s týmito smernicami na rokovania.

Predmet dohovoru – zabezpečenie účinného vymáhania výživného na dieťa a iných foriem výživného – sa vykonáva kombináciou viacerých prostriedkov zahŕňajúc: (1) komplexný systém spolupráce medzi orgánmi zmluvných štátov pri vybavovaní medzinárodných žiadostí, (2) požiadavku, aby členské štáty sprístupnili žiadosti o vydanie a úpravu rozhodnutia

¹ KOM(2009) 81.

² Ú. v. EÚ L 7, 10.1.2009, s. 1. K návrhu Komisie na nariadenie Rady o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti, prijatému 15. decembra 2005, bol pripojený sprievodný dokument – posúdenie vplyvu. Všetky oblasti zahrnuté v dohovore sú zahrnuté aj v nariadení, ktoré ešte viac prehľbuje spoluprácu medzi členskými štátmi a v určitých veciach zachádza ďalej ako dohovor. Takže uvedené posúdenie vplyvu sa pokladá za dostatočné, pokiaľ ide o poskytnutie usmernenia a podpory, aj na prijatie tohto návrhu.

o výživnom, (3) ustanovenia, ktoré zabezpečujú účinný prístup k cezhraničným konaniam o výživnom, (4) systém uznávania a výkonu rozhodnutí o výživnom vydaných v zmluvných štátoch, (5) rýchle a zjednodušené postupy pre ich uznávanie a výkon a (6) požiadavku zabezpečenia účinných opatrení na ich rýchly výkon.

Dohovor upravuje mnohé praktické veci, ktoré môžu ovplyvniť spôsob, akým sa vybavujú medzinárodné nároky na výživné – napríklad jazykové požiadavky, štandardizované tlačivá a výmenu informácií o vnútroštátnych právnych predpisoch. Podporuje aj používanie nových informačných technológií na zníženie nákladov a skrátenie prieťahov.

Celý dohovor sa záväzne uplatňuje na veci týkajúce sa výživného na dieťa. Všetky jeho kapitoly sa uplatňujú aj na žiadosti o uznanie a výkon rozhodnutia o manželskej podpore, keď sú podané v spojení so žiadosťou o výživné na dieťa. Podávanie iných žiadostí o uznanie a výkon rozhodnutia o manželskej podpore sa povinne riadi rozsahom pôsobnosti dohovoru, ale neplatia preň výhody plynúce z ustanovení kapitol II a III, ktorými sa zriaďuje systém spolupráce v oblasti správy prostredníctvom ústredných orgánov a ktoré obsahujú aj ustanovenia o pomoci v prípade žiadostí o výživné na dieťa. Zmluvný štát môže vyhlásiť, že uplatňuje dohovor alebo jeho časť aj na akúkoľvek inú vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu z rodinných vzťahov, rodičovstva, manželstva alebo príbuzenstva.

Dohovor obsahuje možnosť pre organizácie regionálnej hospodárskej integrácie stať sa jeho stranou (článok 59).

Článkom 51 ods. 4 sa ustanovuje oddel'ovacia doložka, v ktorej sa uvádza, že tento dohovor nemá vplyv na uplatňovanie právnych nástrojov organizácie regionálnej hospodárskej integrácie, ktorá je stranou tohto dohovoru, prijatých po uzatvorení dohovoru, vo veciach upravených dohovorom, pokiaľ tieto právne nástroje nemajú vplyv na uplatňovanie ustanovení tohto dohovoru vo vzťahu členských štátov organizácie regionálnej hospodárskej integrácie k iným zmluvným štátom. Pokiaľ ide o uznávanie alebo výkon rozhodnutí medzi členskými štátmi organizácie regionálnej hospodárskej integrácie, tento dohovor nemá vplyv na pravidlá organizácie regionálnej hospodárskej integrácie prijaté pred uzatvorením tohto dohovoru alebo po jeho uzatvorení.

V článku 62 je obsiahnutá možnosť uplatnenia výhrad a v článku 63 možnosť vydania vyhlásení týkajúcich sa určitých článkov.

4. NÁVRHY KOMISIE

V súlade s judikatúrou³ Súdneho dvora Spoločenstvo má výlučnú vonkajšiu právomoc nad oblasťami upravenými nariadením (ES) č. 4/2009. Toto nariadenie upravuje všetky oblasti zahrnuté v dohovore. Vzhľadom na judikatúru uvedenú vyššie veci týkajúce sa uznávania a výkonu patria do výlučnej právomoci Spoločenstva. Komisia zastáva názor, že spolupráca v oblasti správy a rovnako aj pravidlá právnej pomoci patria do výlučnej právomoci Spoločenstva, keďže pravidlá uvedené v dohovore týkajúce sa týchto oblastí by ovplyvnili aj pravidlá Spoločenstva.

³ Stanovisko Súdneho dvora č. 1/03 zo 7. februára 2006: Právomoc Spoločenstva uzavrieť nový Lugánsky dohovor o súdnej právomoci, uznávaní a výkone rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach.

Keby v Spoločenstve neexistovali pravidlá o spolupráci v oblasti správy, uplatňovali by sa pravidlá uvedené v dohovore. Pravidlá Spoločenstva upravujúce veci zahrnuté v dohovore vrátane spolupráce v oblasti správy sú uvedené v nariadení (ES) č. 4/2009 a uplatňovanie pravidiel uvedených v dohovore medzi členskými štátmi by ovplyvnilo tieto pravidlá Spoločenstva. Uplatňovanie nariadenia (ES) č. 4/2009 v Spoločenstve vrátane uplatňovania pravidiel o spolupráci v oblasti správy zaručuje práve oddeľovacia doložka (článok 51 ods. 4 dohovoru). Takáto doložka nevylučuje možný vplyv dohovoru na právne predpisy Spoločenstva. Naopak, zahrnutie oddeľovacej doložky do dohody môže naznačovať, že pravidlá Spoločenstva sú ovplyvnené (pozri stanovisko Európskeho súdneho dvora č. 1/03). Je potrebné poznamenať, že predmetom dohovoru ako takého je zabezpečenie účinného vymáhania výživného; pravidlá spolupráce v oblasti správy existujú len preto, aby bolo možné získať a vykonať rozhodnutie o výživnom. Okrem toho pravidlá o spolupráci v oblasti správy uvedené v nariadení (ES) č. 4/2009 možno uplatňovať aj na rozhodnutia vydané v tretích krajinách. Komisia preto navrhuje, aby Spoločenstvo uzatvorilo dohovor samo.

Článok 62 ods. 1 umožňuje zmluvným štátom najneskôr pri ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení uplatniť jednu alebo viac výhrad ustanovených v článku 2 ods. 2, článku 20 ods. 2, článku 30 ods. 8, článku 44 ods. 3 a v článku 55 ods. 3.

Navrhuje sa neuplatniť žiadnu výhradu. Dohovor by sa mal uplatňovať ako taký a nie sú dôvody na obmedzenie jeho rozsahu pôsobnosti podľa článku 2 ods. 2 ani na obmedzenie uznávania a výkonu podľa článku 20 ods. 2 a článku 30 ods. 8. Komisia sa takisto domnieva, že ústredné orgány členských štátov by mali súhlasiť s komunikáciou s ostatnými ústrednými orgánmi aj v angličtine a vo francúzštine popri úradnom jazyku dožiadaného členského štátu. V dôsledku uvedeného by nemala byť uplatnená výhrada ustanovená v článku 44 ods. 3. V súčasnosti nie je potrebné zaoberať sa výhradou podľa článku 55 ods. 3.

V článku 63 ods. 1 je ustanovená možnosť vydať vyhlásenia uvedené v článku 2 ods. 3, článku 11 ods. 1 písm. g), článku 16 ods. 1, článku 24 ods. 1, článku 30 ods. 7, článku 44 ods. 1 a 2, článku 59 ods. 3 a v článku 61 ods. 1. Všetky tieto vyhlásenia by Spoločenstvo malo vydať, keďže sa navrhuje, aby sa stranou dohovoru stalo iba Spoločenstvo.

Článok 59 ods. 3 umožňuje Európskemu spoločenstvu vyhlásiť v čase podpisu, prijatia, schválenia alebo pristúpenia, že vykonáva právomoc nad všetkými vecami upravenými týmto dohovorom a že jeho členské štáty, ktoré naň preniesli právomoc, sú dohovorom viazané. Komisia navrhuje, aby sa vydalo takéto vyhlásenie.

Uplatňovanie dohovoru by malo byť jednotné v celom Spoločenstve. V hlavných otázkach, ako je rozsah pôsobnosti, by mala byť táto požiadavka rešpektovaná bez výnimky. Podľa článku 2 ods. 3 môže každý zmluvný štát vyhlásiť, že rozšíri uplatňovanie celého dohovoru alebo jeho časti na každú vyživovaciu povinnosť, ktorá vyplýva z rodinných vzťahov, rodičovstva, manželstva alebo príbuzenstva, najmä pokiaľ ide o povinnosti voči zraniteľným osobám. Z takéhoto vyhlásenia vyplývajú záväzky medzi dvoma zmluvnými štátmi iba vtedy, ak sa ich vyhlásenia týkajú rovnakých vyživovacích povinností a častí dohovoru.

Komisia navrhuje, aby sa rozsah pôsobnosti celého dohovoru rozšíril na všetky vyživovacie povinnosti, ktoré vyplývajú z rodinných vzťahov, rodičovstva, manželstva alebo príbuzenstva, čo by znamenalo, že jeho rozsah pôsobnosti by bol taký istý ako rozsah pôsobnosti nariadenia (ES) č. 4/2009. Nariadenie (ES) č. 4/2009 má široký rozsah pôsobnosti, aby ním bolo možné zabezpečiť rovnaké zaobchádzanie so všetkými oprávnenými na výživné. Aj skutočnosť, že

žiadosti o výživné alebo podporu, ktoré sa netýkajú detí či manželov, sú zriedkavé, sa prihovára za používanie tých istých pravidiel na všetky druhy nárokov na výživné. Aj tento argument hovorí v prospech rozšírenia pôsobnosti dohovoru. Navyše niektoré členské štáty uznávajú a vykonávajú rozhodnutia týkajúce sa vyživovacích povinností na základe Haagskeho dohovoru z 2. októbra 1973 o uznávaní a výkone rozhodnutí o vyživovacej povinnosti bez uplatnenia akýchkoľvek výhrad povolených článkom 26 uvedeného dohovoru. Keby sa rozsah pôsobnosti nerozšíril v súlade s navrhovaným, znamenalo by to pre tieto členské štáty krok späť, pokiaľ ide o ich vzťahy s určitými tretími štátmi.

Je jasné, že Spoločenstvo by nemalo vydať vyhlásenia týkajúce sa preskúmania majetkových pomerov dieťaťa podľa článku 16 ods. 1. Evidentne by nemali byť vydané ani vyhlásenia o alternatívnom postupe podľa článku 24 ods. 1, keďže počas rokovaní sa Spoločenstvo prihováralo za účinnejší postup so žiadosťou o uznanie a výkon ustanovený v článku 23. Ani podávanie žiadostí o uznanie a výkon dohody o výživnom by nemalo byť obmedzené vyhlásením podľa článku 30 ods. 7.

Vyhlásenie týkajúce sa nejednotných právnych systémov ustanovené v článku 61 ods. 1 nie je potrebné, pretože dohovor by mal platiť v každom členskom štáte a v každom územnom celku. Aj v článku 61 ods. 3 sa uvádza, že ak štát nevydá vyhlásenie podľa článku 61, rozsah pôsobnosti dohovoru sa rozširuje na všetky územné celky toho štátu.

V určitých osobitných situáciách, keď existujú objektívne a vážne dôvody na diferencované uplatňovanie dohovoru, členské štáty môžu uviesť, či si želajú uplatniť pozitívne vyhlásenia uvedené v dohovore.

Podľa článku 11 ods. 1 písm. g) zmluvný štát môže prostredníctvom vyhlásenia stanoviť pre akúkoľvek žiadosť okrem žiadosti o uznanie alebo o výkon rozhodnutia o výživnom predloženej podľa článku 10 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) akékoľvek dodatočné informácie alebo písomnosti požadované jeho ústredným orgánom, aby mohol konať vo veci žiadosti, alebo jeho justičnými alebo správnymi orgánmi, aby mohli uskutočniť potrebné konanie. Komisia nebude namietat, ak si niektorý členský štát želá využiť možnosť ustanovenú v tomto článku, keďže v určitých prípadoch môže byť na efektívne uplatnenie dohovoru nevyhnutné získať dodatočné informácie.

Podľa článku 44 ods. 1 všetky žiadosti a s nimi súvisiace písomnosti sú v pôvodnom jazyku a pripojí sa k nim preklad do úradného jazyka dožiadaného štátu alebo do iného jazyka, ktorý dožiadaný štát označí formou vyhlásenia za jazyk, ktorý je preň prijateľný, pokiaľ príslušný orgán tohto štátu neupustí od povinnosti predložiť preklad. Navrhuje sa umožniť členským štátom akceptovať aj preklady do jazykov odlišných od ich úradného jazyka, keďže by to uľahčilo uplatňovanie dohovoru.

Podľa článku 44 ods. 2 zmluvný štát, ktorý má viac úradných jazykov a nemôže prijať písomnosti v jednom z týchto jazykov na celom svojom území z dôvodov vnútroštátneho práva, stanoví formou vyhlásenia, v ktorom jazyku sa tieto písomnosti alebo ich preklady vyhotovia na účel predloženia v stanovených častiach jeho územia. Navrhuje sa umožniť uvedené tým členským štátom, v ktorých sú rôzne jazyky úradnými jazykmi iba v časti ich územia (napríklad Belgicko).

Členské štáty, ktoré si želajú využiť možnosti ustanovené v článku 11 ods. 1 písm. g) alebo v článku 44 ods. 1 alebo ods. 2, by to mali oznámiť Komisii a oznámiť aj obsah svojich vyhlásení vrátane objektívnych a vážnych dôvodov. Ak si niektorý členský štát neskôr želá

upraviť alebo odvolať vyhlásenie týkajúce sa uvedeného, mal by túto informáciu oznámiť Komisii, ktorá to oznámi depozitárovi.

Keďže sa navrhuje, aby sa stranou dohovoru stalo iba Spoločenstvo, členské štáty by mali oznámiť Komisii informácie o určení ústredného orgánu alebo ústredných orgánov uvedených v článku 4 spolu s akýmikoľvek informáciami o právnych predpisoch, postupoch a službách ustanovených v článku 57. Komisia oznámi tieto informácie stálej kancelárii Haagskej konferencie v čase uzatvorenia dohovoru.

Navrhuje sa, aby členské štáty oznámili Komisii všetky tieto informácie do 18. septembra 2010 – do tohto istého dátumu je potrebné oznámiť Komisii aj kontaktné údaje a informácie o jazykoch podľa článku 71 nariadenia (ES) č. 4/2009.

NÁVRH

ROZHODNUTIE RADY

o uzatvorení dohovoru o medzinárodnom vymáhaní výživného na dieťa a iných foriem výživného zo strany Európskeho spoločenstva

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 61 písm. c) v spojení s článkom 300 ods. 2 a 3,

so zreteľom na návrh Komisie⁴,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu⁵,

keďže:

- (1) Spoločenstvo sa snaží o vytvorenie spoločného justičného priestoru založeného na zásade vzájomného uznávania rozhodnutí.
- (2) Dohovor z 23. novembra 2007 o medzinárodnom vymáhaní výživného na dieťa a iných foriem výživného (ďalej len „dohovor“) predstavuje kvalitný základ celosvetového systému spolupráce a uznávania a výkonu vo veciach týkajúcich sa vyživovacej povinnosti, ustanovuje prakticky bezplatnú právnu pomoc v prípade žiadostí o výživné na dieťa a zabezpečuje zefektívnenie postupov pri uznávaní a výkone.
- (3) Vecami upravenými dohovorom sa zaoberá aj nariadenie Rady (ES) č. 4/2009 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti. Spoločenstvo získalo výlučnú právomoc nad všetkými vecami upravenými dohovorom, a malo by preto uzatvoriť dohovor samo. Členské štáty budú viazané dohovorom na základe jeho uzatvorenia Spoločenstvom. Článok 59 dohovoru umožňuje Spoločenstvu podpísať, prijať alebo schváliť tento dohovor alebo k nemu pristúpiť.
- (4) Nemali by sa uplatniť žiadne výhrady k dohovoru. Spoločenstvo by malo vydať všetky potrebné vyhlásenia, ako aj neskoršie úpravy a odvolania týchto vyhlásení.
- (5) Rozsah pôsobnosti dohovoru by sa mal prostredníctvom vyhlásenia rozšíriť takým spôsobom, aby celý dohovor platil pre všetky vyživovacie povinnosti, ktoré vyplývajú z rodinných vzťahov, rodičovstva, manželstva alebo príbuzenstva, s cieľom

⁴ Ú. v. EÚ C , , s. .

⁵ Ú. v. EÚ C , , s. .

zabezpečiť účinné vymáhanie výživného vo vzťahu ku ktorejkoľvek zmluvnej strane, pokiaľ jej vyhlásenia zahŕňajú tie isté vyživovacie povinnosti a časti dohovoru.

- (6) Členské štáty by mali do 18. septembra 2010 oznámiť Komisii, či si želajú vydať vyhlásenia uvedené v článku 11 ods. 1 písm. g) a v článku 44 ods. 1 a ods. 2 dohovoru, a oznámiť obsah týchto vyhlásení, ktorý by mal byť založený na vážnych a objektívnych dôvodoch. Ak si ktorýkoľvek členský štát následne želá svoje vyhlásenie upraviť alebo odvolať, mal by o tom informovať Komisiu, aby to Komisia mohla oznámiť depozitárovi.
- (7) Členské štáty by mali do 18. septembra 2010 oznámiť Komisii aj svoj ústredný orgán alebo ústredné orgány v zmysle článku 4 ods. 3 dohovoru. Komisia by mala tieto informácie oznámiť stálej kancelárii Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného v čase uloženia listiny o ratifikácii alebo listiny o pristúpení, ako sa požaduje v dohovore. Ak sa zmení určený ústredný orgán, členské štáty by mali túto informáciu oznámiť Komisii, ktorá ju potom postúpi stálej kancelárii.
- (8) Členské štáty by mali do 18. septembra 2010 oznámiť Komisii informácie o právnych predpisoch, postupoch a službách uvedených v článku 57 dohovoru. Komisia poskytne tieto informácie stálej kancelárii k dátumu uzatvorenia dohovoru zo strany Spoločenstva.
- (9) V súlade s článkom 3 Protokolu o postavení Spojeného kráľovstva a Írska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, [sa Spojené kráľovstvo a Írsko podieľajú na prijatí a uplatňovaní tohto rozhodnutia.]
- (10) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska sa Dánsko nezúčastňuje na prijímaní tohto rozhodnutia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu,

ROZHODLA TAKTO:

Článok 1

Dohovor z 23. novembra 2007 o medzinárodnom vymáhaní výživného na dieťa a iných foriem výživného sa týmto v mene Spoločenstva schvaľuje.

Predseda Rady sa týmto poveruje, aby určil osobu(-y) splnomocnenú(-é) uložiť u depozitára v mene Európskeho spoločenstva listinu uvedenú v článku 58 ods. 2 dohovoru.

Znenie dohovoru je pripojené k tomuto rozhodnutiu.

Článok 2

Spoločenstvo pri uzatváraní dohovoru vydá vyhlásenia ustanovené v prílohe 1 k tomuto rozhodnutiu.

Vyhlásenia z článku 11 ods. 1 písm. g) a článku 44 ods. 1 dohovoru sa týkajú tých členských štátov, ktoré do 18. septembra 2010 informujú Komisiu o želaní vydať tieto vyhlásenia a o obsahu týchto vyhlásení.

Vyhlásenie z článku 44 ods. 2 dohovoru sa týka Belgicka, ktoré musí informovať Komisiu o obsahu tohto vyhlásenia do 18. septembra 2010.

Článok 3

Členské štáty do 18. septembra 2010 oznámia Komisii svoj ústredný orgán alebo ústredné orgány v zmysle článku 4 ods. 3 dohovoru. Komisia tieto informácie oznámi stálej kancelárii Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného v čase uloženia listiny uvedenej v článku 58 ods. 2 dohovoru.

Členské štáty do 18. septembra 2010 oznámia Komisii informácie o právnych predpisoch, postupoch a službách uvedených v článku 57 dohovoru. Komisia tieto informácie oznámi stálej kancelárii Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného v čase uloženia listiny uvedenej v článku 58 ods. 2 dohovoru.

V Bruseli

*Za Radu
predseda*

...

PRÍLOHA 1

Vyhlásenia, ktoré Spoločenstvo vydá v čase uzatvorenia Dohovoru o medzinárodnom vymáhaní výživného na dieťa a iných foriem výživného (ďalej len „dohovor“) v súlade s článkom 63 dohovoru

I. Vyhlásenie podľa článku 59 ods. 3 o právomoci Európskeho spoločenstva nad vecami upravenými dohovorom

1. Európske spoločenstvo vyhlasuje v súlade s článkom 59 ods. 3 dohovoru, že vykonáva právomoc nad všetkými vecami upravenými Dohovorom o medzinárodnom vymáhaní výživného na dieťa a iných foriem výživného (ďalej len „dohovor“). Jeho členské štáty nepodpíšu, neprijmú ani neschvália tento dohovor ani k nemu nepristúpia, ale budú viazané dohovorom na základe jeho uzatvorenia zo strany Európskeho spoločenstva.

2. V súčasnosti sú členskými štátmi Európskeho spoločenstva Belgické kráľovstvo, Bulharská republika, Česká republika, Dánske kráľovstvo, Spolková republika Nemecko, Estónska republika, Írsko, Helénska republika, Španielske kráľovstvo, Francúzska republika, Talianska republika, Cyperská republika, Lotyšská republika, Litovská republika, Luxemburské veľkoveľkovoľvodstvo, Maďarská republika, Maltská republika, Holandské kráľovstvo, Rakúska republika, Poľská republika, Portugalská republika, Rumunsko, Slovinská republika, Slovenská republika, Fínska republika, Švédske kráľovstvo a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska.

3. Toto vyhlásenie sa však v súlade s článkami 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska pripojeného k zmluvám nevzťahuje na Dánske kráľovstvo.

4. Toto vyhlásenie sa nevzťahuje na územia členských štátov, na ktoré sa nevzťahuje Zmluva o založení Európskeho spoločenstva, a uplatňuje sa bez toho, aby boli dotknuté akty alebo pozície, ktoré môžu prijať v rámci dohovoru príslušné členské štáty v mene a v záujme týchto území.

II. Vyhlásenia o určitých ustanoveniach a veciach

5. Európske spoločenstvo vyhlasuje v súlade s článkom 2 ods. 3 dohovoru, že uplatňuje celý dohovor na vyživovacie povinnosti, ktoré vyplývajú z rodinných vzťahov, rodičovstva, manželstva alebo príbuzenstva.

6. Európske spoločenstvo vyhlasuje v súlade s článkom 11 ods. 1 písm. g) dohovoru, že v [uved'te členský štát / členské štáty] by mali všetky žiadosti, ktoré nie sú predložené podľa článku 10 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a), obsahovať [uved'te požadované informácie alebo písomnosti].

7. Európske spoločenstvo vyhlasuje v súlade s článkom 44 ods. 1 dohovoru, že pre [uved'te členský štát / členské štáty] sú prijateľné žiadosti a súvisiace písomnosti preložené do [uved'te jazyk/jazyky].

8. Európske spoločenstvo vyhlasuje v súlade s článkom 44 ods. 2 dohovoru, že v Belgicku sa písomnosti na účel predloženia v [uved'te časti jeho územia] vyhotovia v [uved'te jazyky].

PRÍLOHA 2

Dohovor o medzinárodnom vymáhaní výživného na dieťa a iných foriem výživného

Signatárske štáty tohto dohovoru,

želajúc si zlepšiť spoluprácu medzi štátmi v oblasti medzinárodného vymáhania výživného na dieťa a iných foriem výživného,

vedomé si potreby zavedenia postupov, ktoré prinesú výsledky, sú dostupné, rýchle, účinné, hospodárne, účelné a spravodlivé,

so želaním budovať na najlepších charakteristikách existujúcich Haagskych dohovorov a iných medzinárodných nástrojov, predovšetkým Dohovoru OSN o vymáhaní výživného v cudzine z 20. júna 1956,

v snahe využiť výhody vyplývajúce z pokroku v technológiách a vytvoriť flexibilný systém, ktorý sa môže ďalej vyvíjať, keďže zmena potrieb a ďalší pokrok v technológii vytvárajú nové príležitosti,

pripomínajúc, že v súlade s článkami 3 a 27 Dohovoru OSN o právach dieťaťa z 20. novembra 1989,

- záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí,
- každé dieťa má právo na životnú úroveň nevyhnutnú pre jeho telesný, duševný, duchovný, mravný a sociálny rozvoj,
- rodič (rodičia) alebo iné osoby zodpovedné za dieťa nesú v rámci svojich schopností a finančných možností základnú zodpovednosť za zabezpečenie životných podmienok nevyhnutných pre rozvoj dieťaťa,
- zmluvné štáty by mali prijať všetky potrebné opatrenia vrátane uzatvárania medzinárodných dohôd na zabezpečenie vymáhania výživného na dieťa od rodiča (rodičov) alebo iných osôb, ktoré nesú za dieťa zodpovednosť, najmä v tých prípadoch, keď tieto osoby žijú v inom štáte než dieťa,

sa rozhodli uzavrieť tento dohovor a dohodli sa na týchto ustanoveniach –

KAPITOLA I – PREDMET, ROZSAH PÔSOBNOSTI A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1 Predmet

Predmetom tohto dohovoru je zabezpečenie účinného medzinárodného vymáhania výživného na dieťa a iných foriem výživného, a to predovšetkým prostredníctvom –

- a) vytvorenia komplexného systému spolupráce medzi orgánmi zmluvných štátov;
- b) sprístupnenia podávania žiadostí o vydanie rozhodnutia o výživnom;
- c) zabezpečenia uznávania a výkonu rozhodnutí o výživnom; a

- d) zabezpečenia účinných opatrení na rýchly výkon rozhodnutí o výživnom.

Článok 2 Rozsah pôsobnosti

1. Tento dohovor sa vzťahuje na –

- a) vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu zo vzťahu medzi rodičom a dieťaťom voči osobe mladšej ako 21 rokov;
- b) uznávanie a výkon alebo výkon rozhodnutia o manželskej podpore, pokiaľ sa podaná žiadosť týka nároku patriaceho do oblasti pôsobnosti písm. a); a
- c) s výnimkou kapitol II a III na manželskú podporu.

2. Každý zmluvný štát si môže v súlade s článkom 62 vyhradiť právo na obmedzenie uplatňovania tohto dohovoru podľa odseku 1 písm. a) na osoby, ktoré nedosiahli vek 18 rokov. Zmluvný štát, ktorý uplatní túto výhradu, nie je oprávnený požadovať uplatňovanie tohto dohovoru na osoby vo veku, ktorý je touto výhradou vylúčený.

3. Každý zmluvný štát môže vyhlásiť v súlade s článkom 63, že rozšíri uplatňovanie celého dohovoru alebo jeho časti na každú vyživovaciu povinnosť, ktorá vyplýva z rodinných vzťahov, rodičovstva, manželstva alebo príbuzenstva, najmä pokiaľ ide o povinnosti voči zraniteľným osobám. Z takéhoto vyhlásenia vyplývajú záväzky medzi dvoma zmluvnými stranami iba vtedy, ak sa ich vyhlásenia týkajú rovnakých vyživovacích povinností a častí dohovoru.

4. Ustanovenia tohto dohovoru sa vzťahujú na deti bez ohľadu na rodinný stav rodičov.

Článok 3 Vymedzenie pojmov

Na účely tohto dohovoru –

- a) „oprávnený“ je každá fyzická osoba, ktorá má nárok na výživné alebo o ktorej sa tvrdí, že má takýto nárok;
- b) „povinný“ je každá fyzická osoba, ktorá dlhuje výživné alebo o ktorej sa tvrdí, že dlhuje výživné;
- c) „právna pomoc“ je pomoc potrebná na to, aby žiadatelia mohli poznať a presadzovať svoje práva a aby sa zaručilo, že ich žiadosti budú v dožiadanom štáte v plnom rozsahu a účinne vybavené. Prostriedky na poskytovanie takejto pomoci môžu podľa potreby zahŕňať právne poradenstvo, právnu pomoc pri podaní návrhu na orgán, právne zastupovanie a oslobodenie od platenia trov konania;
- d) „písomná dohoda“ je dohoda zaznamenaná prostredníctvom akéhokoľvek média, ktoré umožňuje, aby sa v ňom obsiahnuté informácie mohli použiť v budúcnosti;
- e) „dohoda o výživnom“ je písomná dohoda týkajúca sa platby výživného, ktorá –
- i) bola úradne vyhotovená alebo registrovaná príslušným orgánom ako verejná listina; alebo

ii) bola overená, uzavretá, registrovaná alebo podaná na príslušnom orgáne;

a môže byť preskúmaná alebo upravená príslušným orgánom;

f) „zraniteľná osoba“ je osoba, ktorá z dôvodu zmenenej alebo nedostatočnej osobnej spôsobilosti nie je schopná sama sa o seba postarať.

KAPITOLA II – SPOLUPRÁCA V OBLASTI SPRÁVY

Článok 4 Určenie ústredných orgánov

1. Zmluvný štát určí ústredný orgán na vykonávanie povinností, ktoré sú takémuto orgánu uložené v tomto dohovore.

2. Federálne štáty, štáty s viac ako jedným právnym systémom alebo štáty s autonómnymi územnými celkami môžu určiť viacero ústredných orgánov a vymedzia rozsah ich územnej alebo osobnej právomoci. Ak štát určil viac ako jeden ústredný orgán, potom určí ústredný orgán, ktorému sa môže zasielať všetka korešpondencia s cieľom jej postúpenia príslušnému ústrednému orgánu v tomto štáte.

3. Určenie ústredného orgánu alebo ústredných orgánov, ich kontaktných údajov a prípadne rozsah ich právomoci v zmysle odseku 2 oznámi zmluvný štát stálej kancelárii Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného v čase uloženia listiny o ratifikácii alebo listiny o pristúpení alebo v čase predloženia vyhlásenia v súlade s článkom 61. Zmluvné štáty bezodkladne informujú stálu kanceláriu o všetkých zmenách.

Článok 5 Všeobecné úlohy ústredných orgánov

Ústredné orgány –

a) spolupracujú navzájom a podporujú spoluprácu medzi príslušnými orgánmi vo svojich štátoch na účely dosiahnutia cieľov tohto dohovoru;

b) všetkými možnými spôsobmi hľadajú riešenia ťažkostí, ktoré sa vyskytnú pri uplatňovaní tohto dohovoru.

Článok 6 Osobitné úlohy ústredných orgánov

1. Ústredné orgány poskytujú pomoc ohľadne žiadostí podľa kapitoly III. Predovšetkým –

a) zasielajú a prijímajú takéto žiadosti;

b) iniciujú konania o týchto žiadostiach alebo uľahčujú začatie takýchto konaní.

2. Vo vzťahu k takýmto žiadostiam prijímajú všetky primerané opatrenia –

a) ak si to okolnosti vyžadujú, na poskytnutie alebo uľahčenie poskytnutia právnej pomoci;

b) na pomoc pri zistení miesta pobytu povinného alebo oprávneného;

- c) na pomoc pri získavaní príslušných informácií o príjme a v prípade potreby o majetkových pomeroch povinného alebo oprávneného, vrátane zistenia, kde sa majetok nachádza;
- d) na podporu zmierlivého riešenia s cieľom zabezpečiť dobrovoľné platenie výživného, ak je to vhodné, prostredníctvom mediácie, zmierovacieho konania alebo podobných postupov;
- e) na pomoc s priebežným výkonom rozhodnutí o výživnom vrátane dlžného výživného;
- f) na pomoc pri vymáhaní a urýchlennom prevode platieb výživného;
- g) na pomoc pri získaní listinných a iných dôkazov;
- h) na poskytovanie pomoci pri určení rodičovstva, ak je to potrebné na vymáhanie výživného;
- i) na začatie konania alebo na pomoc so začatím konania na vydanie akýchkoľvek potrebných predbežných opatrení územného charakteru, ktorých cieľom je zabezpečiť výsledok prebiehajúceho konania o výživnom;
- j) na uľahčenie doručovania písomností.

3. Úlohy ústredného orgánu podľa tohto článku môžu v rozsahu povolenom právnym poriadkom dotknutého štátu vykonávať orgány verejnej moci alebo iné subjekty podliehajúce dohľadu príslušných orgánov uvedeného štátu. Určenie akýchkoľvek takýchto orgánov verejnej moci alebo iných subjektov, ako aj ich kontaktné údaje a rozsah ich právomoci oznámi zmluvný štát stálej kancelárii Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného. Zmluvné štáty bezodkladne informujú stálu kanceláriu o všetkých zmenách.

4. Žiadne ustanovenie tohto článku ani článku 7 nemožno vykladať ako uloženie povinnosti ústrednému orgánu vykonávať právomoci, ktoré majú podľa právneho poriadku dožiadaného štátu len justičné orgány.

Článok 7 Dožiadania o osobitné opatrenia

1. Ústredný orgán môže odôvodneným dožiadaním požiadať iný ústredný orgán, aby prijal vhodné osobitné opatrenia podľa článku 6 ods. 2 písm. b), c), g), h), i) a j), ak sa nezaslala žiadna žiadosť podľa článku 10. Dožiadaný ústredný orgán prijme takéto vhodné opatrenia, ak podľa jeho uváženia sú potrebné pre potenciálneho žiadateľa na podanie žiadosti podľa článku 10 alebo na rozhodnutie, či by sa mala žiadosť podať.

2. Ústredný orgán môže tiež na dožiadanie iného ústredného orgánu prijať osobitné opatrenia vo veci vymáhania výživného s medzinárodným prvkom, v ktorej sa koná v dožadujúcom štáte.

Článok 8 Náklady ústredného orgánu

1. Každý ústredný orgán znáša vlastné náklady pri uplatňovaní tohto dohovoru.

2. Ústredné orgány nesmú od žiadateľa požadovať úhradu žiadnych nákladov za poskytovanie služieb podľa tohto dohovoru okrem výnimočných nákladov vyplývajúcich z dožiadania o osobitné opatrenie podľa článku 7.

3. Dožiadaný ústredný orgán nesmie vymáhať výnimočné náklady uvedené v odseku 2 bez predchádzajúceho súhlasu žiadateľa s poskytnutím týchto služieb za dané náklady.

KAPITOLA III – ŽIADOSTI PROSTREDNÍCTVOM ÚSTREDNÝCH ORGÁNOV

Článok 9 Žiadosti prostredníctvom ústredných orgánov

Žiadosť podľa tejto kapitoly sa podáva prostredníctvom ústredného orgánu zmluvného štátu, v ktorom má žiadateľ pobyt, ústrednému orgánu dožiadaného štátu. Na účely tohto ustanovenia miesto pobytu vylučuje len bežnú prítomnosť.

Článok 10 Dostupné žiadosti

1. Oprávnený v dožadujúcom štáte, ktorý sa snaží vymôcť výživné podľa tohto dohovoru, má k dispozícii tieto kategórie žiadostí –

- a) o uznanie alebo uznanie a výkon rozhodnutia;
- b) o výkon rozhodnutia vydaného alebo uznaného v dožiadanom štáte;
- c) o vydanie rozhodnutia v dožiadanom štáte, ak žiadne neexistuje, vrátane určenia rodičovstva, ak je to potrebné;
- d) o vydanie rozhodnutia v dožiadanom štáte, ak uznanie a výkon rozhodnutia nie je možné, alebo je zamietnuté kvôli nedostatočnému základu uznania alebo výkonu podľa článku 20 alebo z dôvodov uvedených v článku 22 b) alebo e);
- e) o úpravu rozhodnutia vydaného v dožiadanom štáte;
- f) o úpravu rozhodnutia vydaného v inom štáte ako dožiadanom štáte.

2. Povinný v dožadujúcom štáte, proti ktorému existuje rozhodnutie o výživnom, má k dispozícii tieto kategórie žiadostí –

- a) o uznanie rozhodnutia alebo rovnocenný postup, ktorý spôsobuje prerušenie alebo obmedzenie výkonu skoršieho rozhodnutia v dožiadanom štáte;
- b) o úpravu rozhodnutia vydaného v dožiadanom štáte;
- c) o úpravu rozhodnutia vydaného v inom štáte ako dožiadanom štáte.

3. Ak nie je v tomto dohovore stanovené inak, konanie o žiadostiach uvedených v odsekoch 1 a 2 prebieha podľa práva dožiadaného štátu, a pri žiadostiach uvedených v odseku 1 písm. c) až f) a v odseku 2 písm. b) a c) sa použijú pravidlá pre určenie právomoci platné v dožiadanom štáte.

Článok 11 Obsah žiadosti

1. Všetky žiadosti podľa článku 10 musia obsahovať aspoň –

- a) označenie povahy žiadosti alebo žiadostí;
- b) meno a kontaktné údaje žiadateľa vrátane adresy a dátumu narodenia;
- c) meno odporcu a, ak sú známe, jeho adresu a dátum narodenia;
- d) meno a dátum narodenia každej osoby, pre ktorú sa žiada o výživné;
- e) dôvody, o ktoré sa žiadosť opiera;
- f) v žiadosti, ktorú podáva oprávnený, informácie o tom, kam sa majú zasielať alebo elektronicky poukazovať platby výživného;
- g) okrem žiadosti predloženej podľa článku 10 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) všetky informácie alebo písomnosti stanovené vo vyhlásení podľa článku 63 dožiadaným štátom;
- h) meno a kontaktné údaje osoby alebo útvaru ústredného orgánu dožadujúceho štátu zodpovedných za vybavovanie žiadosti.

2. Podľa potreby žiadosť okrem toho obsahuje najmä tieto informácie, ak sú známe –

- a) majetkové pomery oprávneného;
- b) majetkové pomery povinného vrátane mena a adresy jeho zamestnávateľa a povahy a umiestnenia majetku povinného;
- c) akékoľvek ďalšie informácie, ktoré umožnia zistiť miesto pobytu odporcu.

3. K žiadosti sa pripoja potrebné podporné informácie alebo písomnosti vrátane písomností, ktorými sa dá preukázať nárok žiadateľa na bezplatnú právnu pomoc. V prípade žiadostí podľa článku 10 ods. 1 písm. a) a ods. 2 a) sa k žiadosti priložia iba písomnosti uvedené v článku 25.

4. Žiadosť podľa článku 10 môže byť podaná formou odporúčenou a uverejnenou Haagskou konferenciou medzinárodného práva súkromného.

Článok 12 Zasielanie, prijímanie a vybavovanie žiadostí a vecí prostredníctvom ústredných orgánov

1. Ústredný orgán dožadujúceho štátu pomáha žiadateľovi, aby sa zabezpečilo, že sa k žiadosti pripoja všetky informácie a písomnosti, ktoré sú podľa jeho vedomosti potrebné na posúdenie žiadosti.

2. Ak je ústredný orgán dožadujúceho štátu presvedčený, že žiadosť spĺňa požiadavky dohovoru, zašle žiadosť v mene žiadateľa a s jeho súhlasom ústrednému orgánu dožiadaného štátu. K žiadosti sa pripojí sprievodné tlačivo uvedené v prílohe 1. Ústredný orgán dožadujúceho štátu predloží na žiadosť ústredného orgánu dožiadaného štátu úplnú kópiu každej písomnosti uvedenej v článku 16 ods. 3, v článku 25 ods. 1 písm. a), b) a d) a ods. 3 písm. b) a v článku 30 ods. 3 overenú príslušným orgánom v štáte pôvodu.

3. Dožiadaný ústredný orgán do šiestich týždňov odo dňa prijatia žiadosti potvrdí prijatie na tlačive uvedenom v prílohe 2 a informuje ústredný orgán dožadujúceho štátu, aké

úvodné kroky sa podnikli alebo sa podniknú ohľadne žiadosti, a môže požiadať o ďalšie potrebné písomnosti a informácie. V rámci tej istej šesťtyždňovej lehoty dožiadaný ústredný orgán poskytne dožadujúcemu ústrednému orgánu meno a kontaktné údaje osoby alebo útvaru, ktorý zodpovie otázky týkajúce sa stavu vybavovania žiadosti.

4. Dožiadaný ústredný orgán do troch mesiacov odo dňa potvrdenia prijatia informuje dožadujúci ústredný orgán o stave vybavovania žiadosti.

5. Dožadujúci a dožiadaný ústredný orgán sa navzájom informujú o –

a) osobe alebo útvaru zodpovednom za konkrétnu vec;

b) stave konania vo veci,

a odpovedajú bez odkladu na žiadosti o informácie.

6. Ústredné orgány konajú vo veci tak rýchlo, ako to umožňuje náležité posúdenie všetkých otázok.

7. Ústredné orgány využívajú najrýchlejšie a najúčinnnejšie komunikačné prostriedky, ktoré majú k dispozícii.

8. Dožiadaný ústredný orgán môže odmietnuť konať o žiadosti, len ak preukáže, že neboli splnené požiadavky dohovoru. Ústredný orgán v takom prípade bezodkladne informuje dožadujúci ústredný orgán o dôvodoch odmietnutia.

9. Dožiadaný ústredný orgán nemôže zamietnuť žiadosť len z dôvodu, že sú potrebné dodatočné písomnosti alebo informácie. Dožiadaný ústredný orgán však môže požiadať dožadujúci ústredný orgán o poskytnutie týchto dodatočných písomností alebo informácií. Ak ich dožadujúci ústredný orgán neposkytne do troch mesiacov alebo v dlhšej lehote určenej dožiadaným ústredným orgánom, dožiadaný ústredný orgán môže rozhodnúť, že nebude o žiadosti ďalej konať. V takomto prípade dožiadaný ústredný orgán informuje o tomto rozhodnutí dožadujúci ústredný orgán.

Článok 13 Spôsoby komunikácie

Žiadosti podané prostredníctvom ústredných orgánov zmluvných štátov v súlade s touto kapitolou a písomnosti alebo informácie k nim priložené alebo poskytnuté ústredným orgánom nemôžu byť odporcom spochybnené iba z dôvodu použitého prostriedku alebo spôsobov komunikácie medzi príslušnými ústrednými orgánmi.

Článok 14 Účinný prístup ku konaniam

1. Dožiadaný štát poskytne žiadateľom účinný prístup ku konaniam, vrátane vykonávacieho a odvolacieho konania, vyplývajúcim zo žiadostí podľa tejto kapitoly.

2. Na účely zabezpečenia takéhoto účinného prístupu dožiadaný štát poskytuje bezplatnú právnu pomoc v súlade s článkami 14 až 17, pokiaľ sa neuplatní odsek 3.

3. Dožiadaný štát nie je povinný poskytnúť takúto bezplatnú právnu pomoc, ak postupy v tomto štáte umožňujú žiadateľovi konať bez potreby takejto pomoci a ak ústredný orgán poskytuje potrebné služby bezplatne.

4. Podmienky pre poskytnutie bezplatnej právnej pomoci nesmú byť reštriktívnejšie ako podmienky pre jej poskytnutie v porovnateľných vnútroštátnych veciach.

5. Na zabezpečenie zaplatenia nákladov a výdavkov konania podľa tohto dohovoru sa nesmie vyžadovať žiadna záruka, záloha alebo preddavok, bez ohľadu na ich označenie.

Článok 15 Bezplatná právna pomoc v prípade žiadostí o výživné na dieťa

1. Dožiadaný štát poskytne bezplatnú právnu pomoc ohľadne všetkých žiadostí oprávneného podľa tejto kapitoly týkajúcich sa vyživovacej povinnosti, ktorá vyplýva zo vzťahu medzi rodičom a dieťaťom, voči osobe mladšej ako 21 rokov.

2. Bez ohľadu na odsek 1 dožiadaný štát môže ohľadne iných žiadostí ako žiadostí podľa článku 10 ods. 1 písm. a) a b) a vecí, na ktoré sa vzťahuje článok 20 ods. 4, odmietnuť poskytnúť bezplatnú právnu pomoc, ak sa domnieva, že žiadosť alebo odvolanie sú z vecnej stránky zjavne nepodložené.

Článok 16 Vyhlásenie o povolení preskúmania majetkových pomerov dieťaťa

1. Bez ohľadu na článok 15 ods. 1 štát môže vyhlásiť v súlade s článkom 63, že bude poskytovať bezplatnú právnu pomoc v prípade iných žiadostí ako žiadostí podľa článku 10 ods. 1 písm. a) a b) a vecí, na ktoré sa vzťahuje článok 20 ods. 4, s výhradou preskúmania na základe posúdenia majetkových pomerov dieťaťa.

2. Štát v období, keď vydá takéto vyhlásenie, poskytne stálej kancelárii Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného informácie o spôsobe, akým sa budú posudzovať majetkové pomery dieťaťa, vrátane finančných kritérií, ktoré by sa mali splniť na základe daného posúdenia.

3. Žiadosť uvedená v odseku 1 určená štátu, ktorý vydal vyhlásenie podľa uvedeného odseku, obsahuje výslovné potvrdenie od žiadateľa uvádzajúce, že majetkové pomery dieťaťa spĺňajú kritériá uvedené v odseku 2. Dožiadaný štát si môže vyžiadať ďalšie dôkazy o majetkových pomeroch dieťaťa iba vtedy, ak má oprávnené dôvody domnievať sa, že informácie poskytnuté žiadateľom sú nepresné.

4. Ak najvýhodnejšia právna pomoc poskytnutá podľa právneho poriadku dožiadaného štátu v prípade žiadostí podľa tejto kapitoly týkajúcich sa vyživovacej povinnosti voči dieťaťu, ktorá vyplýva zo vzťahu medzi rodičom a dieťaťom, je výhodnejšia ako právna pomoc poskytnutá podľa odsekov 1 až 3, poskytne sa najvýhodnejšia právna pomoc.

Článok 17 Žiadosti, na ktoré sa nevzťahuje článok 15 ani 16

V prípade všetkých žiadostí podľa tohto dohovoru iných ako žiadostí podľa článku 15 alebo 16 –

a) poskytnutie bezplatnej právnej pomoci môže podliehať preskúmaniu majetkových pomerov žiadateľa alebo odôvodnenosti žiadosti;

b) žiadateľ, ktorý v štáte pôvodu využil nárok na bezplatnú právnu pomoc, má v akomkoľvek konaní o uznanie alebo o výkon nárok, prinajmenšom do rovnakej miery, na poskytnutie bezplatnej právnej pomoci podľa právneho poriadku dožiadaného štátu za rovnakých podmienok.

KAPITOLA IV – OBMEDZENIA ZAČATIA KONANIA

Článok 18 Obmedzenie možnosti konania

1. Ak sa rozhodnutie vydalo v zmluvnom štáte, v ktorom má oprávnený obvyklý pobyt, povinný nemôže začať konanie s účelom upraviť toto rozhodnutie alebo získať nové rozhodnutie v žiadnom inom zmluvnom štáte, pokiaľ má oprávnený naďalej obvyklý pobyt v štáte, v ktorom sa rozhodnutie vydalo.
2. Odsek 1 sa neuplatňuje –
 - a) ak, s výnimkou sporov vo veci vyživovacej povinnosti voči deťom, existuje medzi účastníkmi písomná dohoda o právomoci tohto iného zmluvného štátu;
 - b) ak sa oprávnený podrobí právomoci tohto iného zmluvného štátu, buď výslovne alebo tým, že sa začne obhajovať vo veci samej bez toho, aby namietal nedostatok právomoci pri prvej príležitosti;
 - c) ak príslušný orgán v štáte pôvodu nemôže alebo odmieta vykonávať svoju právomoc na úpravu rozhodnutia alebo na vydanie nového rozhodnutia; alebo
 - d) ak rozhodnutie vydané v štáte pôvodu nemožno uznať alebo vyhlásiť za vykonateľné v zmluvnom štáte, v ktorom sa zamýšľa konať o úprave rozhodnutia alebo o vydaní nového rozhodnutia.

KAPITOLA V – UZNÁVANIE A VÝKON

Článok 19 Rozsah pôsobnosti tejto kapitoly

1. Táto kapitola sa uplatňuje na rozhodnutie vydané justičným alebo správnym orgánom vo veci vyživovacej povinnosti. Pojem „rozhodnutie“ zahŕňa aj zmier alebo dohodu pred týmto orgánom uzavretú alebo ním schválenú. Rozhodnutie môže zahŕňať automatickú indexáciu a požiadavku vyplatiť dlžné výživné, požadovať výživné za dobu minulú alebo úrok a stanovenie trov a výdavkov.
2. Ak sa rozhodnutie nevzťahuje iba na vyživovaciu povinnosť, účinok tejto kapitoly sa obmedzuje na tie časti rozhodnutia, ktoré sa týkajú vyživovacej povinnosti.
3. Na účely odseku 1 „správny orgán“ je orgán verejnej moci, ktorého rozhodnutia vydané podľa práva štátu, v ktorom má sídlo –
 - a) môžu byť napadnuté odvolaním podaným justičným orgánom alebo preskúmané týmto orgánom; a
 - b) majú podobnú právnu silu a účinky ako rozhodnutie justičného orgánu v rovnakej veci.
4. Táto kapitola sa vzťahuje aj na dohody o výživnom v súlade s článkom 30.
5. Ustanovenia tejto kapitoly sa uplatňujú na dožiadanie o uznanie a výkon podané priamo príslušnému orgánu dožiadaného štátu v súlade s článkom 37.

Článok 20 Základ uznávania a výkonu

1. Rozhodnutie vydané v jednom zmluvnom štáte („štát pôvodu“) sa uzná a vykoná v inom zmluvnom štáte ak –

- a) odporca mal v čase začatia konania obvyklý pobyt v štáte pôvodu;
- b) ak sa odporca podrobil právomoci, buď výslovne alebo tým, že sa začne obhajovať vo veci samej bez toho, aby namietal nedostatok právomoci pri prvej príležitosti;
- c) oprávnený mal v čase začatia konania obvyklý pobyt v štáte pôvodu;
- d) dieťa, v prospech ktorého bolo nariadené poskytovanie výživného, malo v čase začatia konania obvyklý pobyt v štáte pôvodu, za predpokladu, že odporca žil s dieťaťom v tomto štáte alebo mal pobyt v tomto štáte a poskytoval tam výživné na dieťa;
- e) s výnimkou sporov vo veci vyživovacej povinnosti voči deťom, existuje písomná dohoda účastníkov o právomoci; alebo
- f) rozhodnutie vydal orgán vykonávajúci svoju právomoc vo veci osobného stavu alebo rodičovských práv a povinností, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov.

2. Zmluvný štát môže uplatniť výhradu v súlade s článkom 62 podľa odseku 1 písm. c), e) alebo f).

3. Zmluvný štát, ktorý uplatní výhradu podľa odseku 2, uzná a vykoná rozhodnutie, ak by jeho právo za podobných skutkových okolností zakladalo právomoc alebo mohlo by zakladať právomoc jeho orgánov vydať také rozhodnutie.

4. Ak uznanie rozhodnutia nie je možné v dôsledku uplatnenia výhrady podľa odseku 2, a ak povinný má v tomto štáte obvyklý pobyt, zmluvný štát prijme všetky vhodné opatrenia na prijatie rozhodnutia v prospech oprávneného. Predchádzajúca veta sa neuplatňuje na priame dožiadania o uznanie a výkon podľa článku 19 ods. 5 ani na uplatňovanie nároku na podporu uvedené v článku 2 ods. 1 písm. b).

5. Rozhodnutie v prospech dieťaťa vo veku do 18 rokov, ktoré sa nemôže uznať len z dôvodu výhrady podľa odseku 1 písm. c), e) alebo f), sa prijme ako doklad dokazujúci nárok tohto dieťaťa na výživné v dožiadanom štáte.

6. Rozhodnutie sa uzná iba v prípade, že je platné v štáte pôvodu, a vykoná sa iba v prípade, že je vykonateľné v štáte pôvodu.

Článok 21 Oddeliteľnosť a čiastočné uznávanie a výkon

1. Ak dožiadaný štát nemôže uznať a vykonať rozhodnutie v plnom rozsahu, vtedy uzná alebo vykoná tú oddeliteľnú časť rozhodnutia, ktorá môže byť uznaná alebo vykonaná.

2. Vždy možno požiadať o čiastočné uznanie alebo o čiastočný výkon rozhodnutia.

Článok 22 Dôvody odmietnutia uznania a výkonu

Uznanie a výkon rozhodnutia môžu byť odmietnuté, ak –

- a) uznanie a výkon rozhodnutia sú zjavne nezlučiteľné s verejným poriadkom („ordre public“) v dožiadanom štáte;
- b) rozhodnutie bolo získané podvodom týkajúcim sa predmetu konania;
- c) pred orgánom dožiadaného štátu prebiehajú konania medzi tými istými účastníkmi a na rovnaký účel, pričom tieto konania sa začali ako prvé;
- d) rozhodnutie je nezlučiteľné s rozhodnutím vydaným vo vzťahu k tým istým účastníkom a na rovnaký účel, buď v dožiadanom štáte alebo v inom štáte, pod podmienkou, že uvedené neskoršie rozhodnutie spĺňa podmienky potrebné na uznanie a výkon v dožiadanom štáte;
- e) odporca sa nezúčastnil na konaní v štáte pôvodu ani na ňom nebol zastúpený –
- i) v prípade, že právo štátu pôvodu stanovuje oznamovanie konania, odporca nebol riadne oboznámený s konaním a nemal možnosť byť vypočutý; alebo
- ii) v prípade, že právo štátu pôvodu nestanovuje oznamovanie konania, odporca nebol riadne oboznámený s rozhodnutím a nemal možnosť ho napadnúť alebo podať odvolanie z hľadiska skutkových okolností a práva; alebo
- f) rozhodnutie bolo vydané v rozpore s článkom 18.

Článok 23 Konanie o žiadosti o uznanie a výkon

1. S výhradou ustanovení tohto dohovoru sa konanie o uznaní a výkone riadi právnym poriadkom dožiadaného štátu.
2. Ak bola žiadosť o uznanie a výkon rozhodnutia podaná prostredníctvom ústredných orgánov v súlade s kapitolou III, dožiadaný ústredný orgán bezodkladne buď –
 - a) postúpi žiadosť príslušnému orgánu, ktorý bezodkladne vyhlási rozhodnutie za vykonateľné alebo zaregistruje rozhodnutie na účely výkonu; alebo
 - b) ak je to príslušný orgán, sám podnikne takého kroky.
3. Ak je dožiadanie podané priamo príslušnému orgánu v dožiadanom štáte v súlade s článkom 19 ods. 5, tento orgán bezodkladne vyhlási rozhodnutie za vykonateľné alebo zaregistruje rozhodnutie na účely výkonu.
4. Vyhlásenie alebo registráciu možno odmietnuť iba z dôvodu uvedeného v článku 22 písm. a). Žiadateľ ani odporca nemá v tomto štádiu právo predložiť žiadne podania k žiadosti.
5. Žiadateľovi a odporcovi sa bezodkladne oznámi vyhlásenie alebo registrácia urobené podľa odsekov 2 a 3, alebo odmietnutie vyhlásenia alebo registrácie v súlade s odsekom 4, a oni môžu proti nemu podať námietku alebo odvolanie z hľadiska skutkových okolností a práva.
6. Námietku alebo odvolanie treba podať v lehote do 30 dní od oznámenia podľa odseku 5. Ak namietajúca strana nemá pobyt v zmluvnom štáte, v ktorom bolo vydané

vyhlásenie alebo registrácia alebo v ktorom bolo vyhlásenie alebo registrácia odmietnuté, námietka alebo odvolanie sa podá v lehote do 60 dní od oznámenia.

7. Námietka alebo odvolanie sa môže zakladať iba na –

- a) dôvodoch odmietnutia uznania a výkonu stanovených v článku 22;
- b) základoch uznania a výkonu podľa článku 20;
- c) pravosti alebo celistvosti každej písomnosti predloženej v súlade s článkom 25 ods. 1 písm. a), b) alebo d) alebo ods. 3 písm. b).

8. Námietka alebo odvolanie zo strany odporcu sa môžu zakladať aj na splnení dlžného záväzku, pokiaľ sa uznanie a výkon týkajú platieb, ktoré boli splatné v minulosti.

9. Žiadateľovi a odporcovi sa bezodkladne oznámi rozhodnutie vydané po podaní námietky alebo odvolania.

10. Ďalšie odvolanie, ak je povolené právnym poriadkom dožiadaného štátu, nemá odkladný účinok na výkon rozhodnutia s výnimkou výnimočných okolností.

11. Pri prijímaní rozhodnutia o uznaní a výkone, vrátane akéhokoľvek odvolania, koná príslušný orgán urýchlene.

Článok 24 Alternatívny postup pre žiadosť o uznanie a výkon

1. Bez ohľadu na článok 23 ods. 2 až 11 môže štát vyhlásiť v súlade s článkom 63, že uplatní postup na uznanie a výkon stanovený v tomto článku.

2. Ak bola žiadosť o uznanie a výkon rozhodnutia podaná prostredníctvom ústredných orgánov v súlade s kapitolou III, dožiadaný ústredný orgán bezodkladne buď –

- a) postúpi žiadosť príslušnému orgánu, ktorý rozhodne o žiadosti na uznanie a výkon; alebo
- b) ak je to príslušný orgán, sám vydá takéto rozhodnutie.

3. Rozhodnutie o uznaní a výkone vydá príslušný orgán potom, čo bolo odporcovi riadne a bezodkladne oznámené konanie a obaja účastníci dostali primeranú príležitosť byť vypočutí.

4. Príslušný orgán môže z vlastnej iniciatívy preskúmať dôvody na odmietnutie uznania a výkonu uvedené v článku 22 písm. a), c) a d). Môže preskúmať všetky dôvody uvedené v článkoch 20, 22 a 23 ods. 7 písm. c) na návrh odporcu alebo ak sa vyskytnú obavy týkajúce sa týchto dôvodov po preštudovaní písomností predložených v súlade s článkom 25.

5. Odmietnutie uznania a výkonu sa môže zakladať aj na splnení dlžného záväzku, pokiaľ sa uznanie a výkon týkajú platieb, ktoré boli splatné v minulosti.

6. Žiadne odvolanie, ak je povolené právnym poriadkom dožiadaného štátu, nemá odkladný účinok na výkon rozhodnutia s výnimkou výnimočných okolností.

7. Pri prijímaní rozhodnutia o uznaní a výkone, vrátane akéhokoľvek odvolania, koná príslušný orgán urýchlene.

Článok 25 Písomnosti

1. K žiadosti o uznanie a výkon podľa článku 23 alebo článku 24 sa pripojí –

- a) úplné znenie rozhodnutia;
- b) písomnosť, ktorá preukazuje vykonateľnosť rozhodnutia v štáte pôvodu, a v prípade rozhodnutia správneho orgánu písomnosť, ktorá preukazuje, že sú splnené požiadavky podľa článku 19 ods. 3, pokiaľ tento štát v súlade s článkom 57 neuviedol, že rozhodnutia jeho správnych orgánov vždy spĺňajú tieto požiadavky;
- c) ak sa odporca nezúčastnil na konaní v štáte pôvodu, ani na ňom nebol zastúpený, písomnosť alebo písomnosti, ktoré preukazujú, že odporca bol riadne oboznámený s konaním a mal možnosť byť vypočutý, alebo že bol riadne oboznámený s rozhodnutím a mal možnosť ho napadnúť alebo podať odvolanie z hľadiska skutkových okolností a práva;
- d) keď je to potrebné, písomnosť uvádzajúca stav dlhu a dátum, ku ktorému bol vyčíslený;
- e) v prípade rozhodnutia stanovujúceho automatickú indexáciu a keď je to potrebné, písomnosť obsahujúca informácie potrebné na výpočet indexácie;
- f) keď je to potrebné, písomnosť, z ktorej vyplýva rozsah bezplatnej právnej pomoci poskytnutej žiadateľovi v členskom štáte pôvodu.

2. Po podaní námietky alebo odvolania podľa článku 23 ods. 7 písm. c) alebo na žiadosť príslušného orgánu v dožiadanom štáte poskytne bezodkladne úplnú kópiu príslušnej písomnosti overenú príslušným orgánom v štáte pôvodu –

- a) ústredný orgán dožadujúceho štátu, ak bol návrh podaný v súlade s kapitolou III;
- b) žiadateľ, ak bola žiadosť podaná priamo príslušnému orgánu dožiadaného štátu.

3. Zmluvný štát môže stanoviť v súlade s článkom 57 –

- a) že k žiadosti musí byť priložená úplná kópia rozhodnutia overená príslušným orgánom v štáte pôvodu;
- b) okolnosti, za ktorých namiesto úplného znenia rozhodnutia prijme zhrnutie rozhodnutia alebo výpis z rozhodnutia vypracovaný príslušným orgánom štátu pôvodu, ktoré môžu byť podané formou odporúčenou a uverejnenou Haagskou konferenciou medzinárodného práva súkromného; alebo
- c) že nepožaduje písomnosť uvádzajúcu, že požiadavky stanovené v článku 19 ods. 3 sú splnené.

Článok 26 Konanie o žiadosti o uznanie

Táto kapitola sa primerane uplatňuje aj na žiadosť o uznanie rozhodnutia, pričom v takomto prípade sa požiadavka vykonateľnosti nahradí požiadavkou, aby rozhodnutie bolo platné v štáte pôvodu.

Článok 27 Skutková podstata

Príslušný orgán dožiadaného štátu je viazaný zistením skutkovej podstaty, na základe ktorej orgán štátu pôvodu založil svoju právomoc.

Článok 28 Žiadne preskúmanie skutkovej podstaty

Príslušný orgán dožiadaného štátu nemôže preskúmať vec samu.

Článok 29 Fyzická prítomnosť dieťaťa alebo žiadateľa sa nevyžaduje

Fyzická prítomnosť dieťaťa alebo žiadateľa v konaní v dožiadanom štáte sa podľa tejto kapitoly nevyžaduje.

Článok 30 Dohody o výživnom

1. Dohoda o výživnom uzatvorená v zmluvnom štáte je spôsobilá na uznanie a výkon ako rozhodnutie podľa tejto kapitoly za predpokladu, že je vykonateľná ako rozhodnutie v štáte pôvodu.

2. Na účely článku 10 ods. 1 písm. a) a b) a ods. 2 písm. a) sa pojem „rozhodnutie“ vzťahuje aj na dohodu o výživnom.

3. K žiadosti o uznanie a výkon dohody o výživnom sa pripojí –

a) úplné znenie dohody o výživnom; a

b) písomnosť uvádzajúca, že konkrétna dohoda o výživnom je vykonateľná ako rozhodnutie v štáte pôvodu.

4. Uznanie a výkon dohody o výživnom môžu byť odmietnuté, ak –

a) uznanie a výkon sú zjavne nezlučiteľné s verejným poriadkom v dožiadanom štáte;

b) dohoda o výživnom bola získaná podvodom alebo falšovaním;

c) dohoda o výživnom je nezlučiteľná s rozhodnutím vydaným vo vzťahu k tým istým účastníkom a na rovnaký účel, buď v dožiadanom štáte alebo v inom štáte, pod podmienkou, že uvedené neskoršie rozhodnutie spĺňa podmienky potrebné na uznanie a výkon v dožiadanom štáte;

5. Ustanovenia tejto kapitoly, s výnimkou článkov 20 a 22, článku 23 ods. 7 a článku 25 ods. 1 a 3 sa primerane uplatňujú aj na uznávanie a výkon dohody o výživnom, avšak v takom prípade –

a) vyhlásenie alebo registráciu v súlade s článkom 23 ods. 2 a 3 možno odmietnuť iba z dôvodu uvedeného v odseku 4 písm. a);

b) námietka alebo odvolanie podľa článku 23 ods. 6 sa môžu zakladať len na –

- i) dôvodoch odmietnutia uznávania a výkonu stanovených v odseku 4;
 - ii) pravosti alebo celistvosti každej písomnosti predloženej v súlade s odsekom 3;
 - c) pokiaľ ide o postup podľa článku 24 ods. 4, príslušný orgán môže z vlastnej iniciatívy preskúmať dôvody odmietnutia uznania a výkonu stanovené v odseku 4 písm. a) tohto článku. Môže preskúmať všetky dôvody uvedené v odseku 4 tohto článku a pravosť alebo celistosť každej písomnosti predloženej v súlade s odsekom 3 na návrh odporcu alebo ak sa vyskytnú obavy týkajúce sa týchto dôvodov po preštudovaní týchto písomností.
6. Konanie o uznaní a výkone dohody o výživnom sa pozastaví, ak príslušný orgán zmluvného štátu koná vo veci námietky voči predmetnej dohode.
7. Štát môže v súlade s článkom 63 vyhlásiť, že žiadosti o uznanie a výkon dohody o výživnom možno predložiť iba prostredníctvom ústredných orgánov.
8. Zmluvný štát si môže v súlade s článkom 62 vyhradiť právo neuznať a nevykonať dohodu o výživnom.

Článok 31 Rozhodnutia s kombinovaným účinkom predbežných a potvrdzujúcich rozhodnutí

Ak je prijaté rozhodnutie s kombinovaným účinkom predbežného rozhodnutia vydaného v jednom štáte a rozhodnutia orgánu v inom štáte („potvrdzujúci štát“) potvrdzujúceho predbežné rozhodnutie –

- a) každý z týchto štátov sa považuje na účely tejto kapitoly za štát pôvodu;
- b) požiadavky stanovené v článku 22 e) sú splnené, ak bol odporca riadne oboznámený s konaním v potvrdzujúcom štáte a mal možnosť podať námietku proti potvrdeniu predbežného rozhodnutia;
- c) požiadavka stanovená v článku 20 ods. 6, že rozhodnutie musí byť vykonateľné v štáte pôvodu, je splnená, ak je rozhodnutie vykonateľné v potvrdzujúcom štáte; a
- d) článok 18 nebráni v konaní o úprave rozhodnutia, ktoré sa začalo v ktoromkoľvek z týchto štátov.

KAPITOLA VI – VÝKON DOŽIADANÝM ŠTÁTOM

Článok 32 Výkon podľa vnútroštátneho práva

- 1. S výhradou ustanovení tejto kapitoly sa výkon uskutoční v súlade s právom dožiadaného štátu.
- 2. Výkon sa uskutoční okamžite.
- 3. V prípade žiadostí podaných prostredníctvom ústredných orgánov, keď bolo rozhodnutie vyhlásené za vykonateľné alebo bolo zaregistrované na účely výkonu podľa kapitoly V, sa k výkonu prikróčí bez toho, aby musel žiadateľ podniknúť ďalšie kroky.
- 4. Uplatnia sa všetky pravidlá platné v štáte pôvodu rozhodnutia, ktoré sa týkajú doby trvania vyživovacej povinnosti.

5. Akékoľvek obmedzenie lehoty, počas ktorej možno vymáhať dlžné výživné, sa stanoví buď podľa právneho poriadku štátu pôvodu rozhodnutia, alebo podľa právneho poriadku dožiadaného štátu, podľa toho, ktorý určuje dlhšiu premlčaciu lehotu.

Článok 33 Nediskriminácia

Dožiadaný štát umožní vo veciach podľa dohovoru použitie prinajmenšom rovnakej škály metód výkonu, aká je k dispozícii vo vnútroštátnych veciach.

Článok 34 Vykonávacie opatrenia

1. Zmluvné štáty zabezpečia, aby boli vo vnútroštátnom právnom poriadku k dispozícii účinné opatrenia na výkon rozhodnutí podľa tohto dohovoru.

2. Takéto opatrenia môžu zahŕňať –

- a) zadržanie mzdy;
- b) prikázanie pohľadávky z účtov v banke a z iných prostriedkov;
- c) zrážky z dávok sociálneho zabezpečenia;
- d) zriadenie záložného práva k veciam alebo nútený predaj;
- e) zadržanie vrátenia dane;
- f) zadržanie alebo zrážky zo starobných dôchodkov;
- g) oznámenie úverovým inštitúciám;
- h) odobratie, pozastavenie alebo zrušenie rôznych oprávnení (napríklad vodičských preukazov);
- i) použitie mediácie, zmieru alebo podobných prostriedkov na dosiahnutie dobrovoľného plnenia povinností.

Článok 35 Prevod finančných prostriedkov

1. Zmluvné štáty sa vyzývajú, aby podporovali, aj prostredníctvom medzinárodných dohôd, používanie najhospodárnejších a najúčinnnejších metód, ktoré sú k dispozícii na prevod finančných prostriedkov platených ako výživné.

2. Zmluvný štát, ktorého právny poriadok obsahuje obmedzenia prevodu finančných prostriedkov, poskytne najvyššiu prioritu prevodu finančných prostriedkov platených podľa tejto dohody.

KAPITOLA VII – ORGÁNY VEREJNEJ MOCI

Článok 36 Orgány verejnej moci ako žiadatelia

1. Na účely žiadostí o uznanie a výkon podľa článku 10 ods. 1 písm. a) a b) a pre veci, na ktoré sa vzťahuje článok 20 ods. 4, pojem „oprávnený“ zahŕňa orgán verejnej moci

konajúci namiesto fyzickej osoby, ktorá má nárok na výživné, alebo orgán verejnej moci, ktorý má nárok na náhradu za dávky poskytované namiesto výživného.

2. Právo orgánu verejnej moci konať namiesto fyzickej osoby, ktorá má nárok na výživné, alebo uplatniť si nárok na náhradu za dávky poskytované oprávnenému namiesto výživného sa spravuje právnym poriadkom, ktorému podlieha tento orgán.

3. Orgán verejnej moci môže žiadať o uznanie alebo o výkon –

a) rozhodnutia vydaného voči povinnému na návrh orgánu verejnej moci, ktorý sa domáha náhrady za dávky poskytované namiesto výživného;

b) rozhodnutia vydaného v konaní, ktorého účastníkmi boli oprávnený a povinný, v rozsahu, v ktorom poskytol oprávnenému dávky namiesto výživného.

4. Orgán verejnej moci, ktorý žiada o uznanie alebo o výkon rozhodnutia, predloží na požiadanie písomnosť, ktorá preukáže jeho právo podľa odseku 2 a poskytnutie dávok oprávnenému.

KAPITOLA VIII – VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 37 Priame dožiadania príslušným orgánom

1. Dohovor nevylučuje možnosť využitia takých postupov, ktoré ustanovuje vnútroštátne právo zmluvného štátu a ktoré umožňujú osobe (žiadateľovi) priamo sa obrátiť na príslušný orgán tohto štátu vo veci upravenej dohovorom, vrátane, s výhradou článku 18, na účely vydania alebo úpravy rozhodnutia o výživnom.

2. V prípade dožiadania o uznanie a výkon podanej priamo príslušnému orgánu zmluvného štátu sa uplatňuje článok 14 ods. 5 a článok 17 písm. b) a ustanovenia kapitol V, VI, VII a tejto kapitoly, s výnimkou článku 40 ods. 2, článkov 42 a 43 ods. 3, článku 44 ods. 3 a článkov 45 a 55.

3. Na účely odseku 2 sa článok 2 ods. 1 písm. a) uplatní na rozhodnutie o výživnom určenom zraniteľnej osobe, ktorej vek presahuje vek stanovený v uvedenom písme, ak toto rozhodnutie bolo vydané skôr, ako uvedená osoba dosiahla daný vek, a ak vzhľadom na postihnutie stanovilo výživné aj po dosiahnutí uvedeného veku.

Článok 38 Ochrana osobných údajov

Osobné údaje zhromaždené alebo odoslané podľa tohto dohovoru sa použijú iba na účely, na ktoré boli zhromaždené alebo odoslané.

Článok 39 Dôvernosť

Orgán, ktorý spracováva informácie, zabezpečí ich dôvernosť v súlade s právnym poriadkom jeho štátu.

Článok 40 Nesprístupňovanie informácií

1. Orgán nesprístupní ani nepotvrdí informácie, ktoré zhromaždil alebo odoslal pri uplatňovaní tohto dohovoru, ak usúdi, že ich sprístupnenie alebo potvrdenie by mohlo ohroziť zdravie, bezpečnosť alebo slobodu osoby.

2. Takéto rozhodnutie ústredného orgánu by mal zohľadniť iný ústredný orgán, a to predovšetkým v prípadoch domáceho násilia.

3. Žiadne ustanovenie tohto článku nezabraňuje orgánom zhromažďovať a navzájom si odovzdávať informácie, ak je to potrebné na plnenie si povinností podľa tohto dohovoru.

Článok 41 Neoverovanie

V kontexte tohto dohovoru sa nevyžaduje vyššie overenie, ani splnenie inej podobnej formálnej náležitosti.

Článok 42 Plnomocenstvo

Ústredný orgán dožiadaného štátu môže žiadať od žiadateľa plnomocenstvo, len ak koná v jeho mene v súdnom konaní alebo vystupuje pred inými orgánmi alebo na účely ustanovenia zástupcu, aby tak konal.

Článok 43 Náhrada nákladov

1. Náhrada akýchkoľvek nákladov, ktoré vznikli pri uplatňovaní tohto dohovoru, nemá prednosť pred vymáhaním výživného.

2. Štát môže vymáhať náklady od neúspešného účastníka.

3. Na účely žiadosti podľa článku 10 ods. 1 písm. b) na vymáhanie nákladov od neúspešného účastníka v súlade s odsekom 2 pojem „oprávnený“ v článku 10 ods. 1 zahrňuje štát.

4. Týmto článkom nie je dotknutý článok 8.

Článok 44 Jazykové požiadavky

1. Všetky žiadosti a s nimi súvisiace písomnosti sú v pôvodnom jazyku a pripojí sa k nim preklad do úradného jazyka dožiadaného štátu alebo do iného jazyka, ktorý dožiadaný štát označí formou vyhlásenia v súlade s článkom 63 za jazyk, ktorý je preň prijateľný, pokiaľ ústredný orgán tohto štátu neupustí od povinnosti predložiť preklad.

2. Zmluvný štát, ktorý má viac úradných jazykov a nemôže prijať písomnosti v jednom z týchto jazykov na celom svojom území z dôvodov vnútroštátneho práva, stanoví formou vyhlásenia v súlade s článkom 63 jazyk, v ktorom sa tieto písomnosti alebo ich preklady vyhotovia na účel predloženia v stanovených častiach jeho územia.

3. Pokiaľ sa ústredné orgány nedohodli inak, všetka ďalšia komunikácia medzi týmito orgánmi prebieha v úradnom jazyku dožiadaného štátu alebo v anglickom či francúzskom jazyku. Zmluvný štát však môže uplatniť výhradu v súlade s článkom 62 a namietat' proti použitiu anglického alebo francúzskeho jazyka.

Článok 45 Vyhotovenie prekladov a náklady na preklady

1. Pri žiadostiach podľa kapitoly III sa môžu ústredné orgány v konkrétnej veci alebo vo všeobecnosti dohodnúť na tom, aby sa preklad do úradného jazyka dožiadaného štátu mohol vyhotoviť z pôvodného jazyka alebo z iného dohodnutého jazyka v dožiadanom štáte. Ak takáto dohoda neexistuje a nie je možné, aby dožadujúci ústredný orgán dodržal požiadavky stanovené v článku 44 ods. 1 a 2, potom možno žiadosť a s ňou súvisiace písomnosti predložiť s prekladom do anglického alebo francúzskeho jazyka na účel nasledujúceho prekladu do úradného jazyka dožiadaného štátu.

2. Náklady na preklad vyplývajúce z uplatnenia odseku 1 znáša dožadujúci štát, pokiaľ sa ústredné orgány príslušných štátov nedohodli inak.

3. Bez ohľadu na článok 8 môže dožadujúci ústredný orgán požadovať od žiadateľa úhradu nákladov na preklad žiadosti a s ňou súvisiacich písomností, s výnimkou prípadov, keď tieto náklady môžu byť pokryté ich systémami právnej pomoci.

Článok 46 Nejednotné právne systémy – výklad

1. Vo vzťahu k štátu, v ktorom sa v rôznych územných celkoch uplatňujú na záležitosti upravené v tomto dohovore dva alebo viaceré právne systémy alebo súbory právnych noriem –

a) každý odkaz na právo alebo postup štátu sa v prípade potreby považuje za odkaz na právo alebo postup platné v príslušnom územnom celku;

b) každý odkaz na rozhodnutie, ktoré bolo vydané, uznané, uznané a vykonané, vykonané alebo upravené v štáte, sa v prípade potreby považuje za odkaz na rozhodnutie, ktoré bolo vydané, uznané, uznané a vykonané, vykonané alebo upravené v príslušnom územnom celku;

c) každý odkaz na justičný alebo správny orgán štátu sa v prípade potreby považuje za odkaz na justičný alebo správny orgán v príslušnom územnom celku;

d) každý odkaz na príslušné orgány, na orgány verejnej moci alebo na iné orgány štátu, iné ako ústredné orgány, sa v prípade potreby považuje za odkaz na orgány oprávnené konať v príslušnom územnom celku;

e) každý odkaz na pobyt alebo obvyklý pobyt v štáte sa v prípade potreby považuje za odkaz na pobyt alebo obvyklý pobyt v príslušnom územnom celku;

f) každý odkaz na umiestnenie majetku v štáte sa v prípade potreby považuje za odkaz na umiestnenie majetku v príslušnom územnom celku;

g) každý odkaz na dohodu o vzájomnosti platnú v štáte sa v prípade potreby považuje za odkaz na dohodu o vzájomnosti platnú v príslušnom územnom celku;

h) každý odkaz na bezplatnú právnu pomoc v štáte sa v prípade potreby považuje za odkaz na bezplatnú právnu pomoc v príslušnom územnom celku;

i) každý odkaz na dohodu o výživnom uzatvorenú v štáte sa v prípade potreby považuje za odkaz na dohodu o výživnom uzatvorenú v príslušnom územnom celku;

j) každý odkaz na požadovanie vrátenia nákladov štátom sa v prípade potreby považuje za odkaz na požadovanie vrátenia nákladov príslušným územným celkom.

2. Tento článok sa neuplatňuje na organizáciu regionálnej hospodárskej integrácie.

Článok 47 Nejednotné právne systémy – hmotnoprávne pravidlá

1. Zmluvný štát s dvoma alebo viacerými územnými celkami, v ktorých sa uplatňujú rôzne právne systémy, nie je povinný uplatňovať tento dohovor na situácie, ktoré sa týkajú výlučne týchto rôznych územných celkov.

2. Príslušný orgán v územnom celku zmluvného štátu s dvoma alebo viacerými územnými celkami, v ktorých sa uplatňujú rôzne právne systémy, nie je povinný uznať alebo vykonať rozhodnutie z iného zmluvného štátu výlučne z toho dôvodu, že predmetné rozhodnutie bolo podľa tohto dohovoru uznané alebo vykonané v inom územnom celku toto istého zmluvného štátu.

3. Tento článok sa neuplatňuje na organizáciu regionálnej hospodárskej integrácie.

Článok 48 Koordinácia s predchádzajúcimi haagskymi dohovormi o výživnom

Vo vzťahu medzi zmluvnými štátmi tento dohovor nahrádza, s výhradou článku 56 ods. 2, Haagsky dohovor z 2. októbra 1973 o uznávaní a výkone rozhodnutí o vyživovacej povinnosti a Haagsky dohovor z 15. apríla 1958 o uznávaní a výkone rozhodnutí o vyživovacej povinnosti k deťom, pokiaľ sa ich rozsah pôsobnosti v týchto štátoch zhoduje s rozsahom pôsobnosti tohto dohovoru.

Článok 49 Koordinácia s Newyorským dohovorom z roku 1956

Vo vzťahoch medzi zmluvnými štátmi tento dohovor nahrádza Dohovor Organizácie Spojených národov o vymáhaní výživného v cudzine z 20. júna 1956, pokiaľ sa jeho rozsah pôsobnosti v týchto štátoch zhoduje s oblasťou pôsobnosti tohto dohovoru.

Článok 50 Vzťah k predchádzajúcim haagskym dohovorm o doručovaní písomností a vykonávaní dôkazov

Tento dohovor nemá vplyv na Haagsky dohovor z 1. marca 1954 o civilnom konaní, Haagsky dohovor z 15. novembra 1965 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v cudzine v občianskych a obchodných veciach a Haagsky dohovor z 18. marca 1970 o vykonávaní dôkazov v cudzine v občianskych a obchodných veciach.

Článok 51 Koordinácia nástrojov a doplnkových dohôd

1. Tento dohovor nemá vplyv na iné medzinárodné právne nástroje uzatvorené pred týmto dohovorom, ktorých stranami sú zmluvné štáty a ktoré obsahujú ustanovenia o veciach upravených týmto dohovorom.

2. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže uzatvoriť s jedným alebo viacerými zmluvnými štátmi dohody, ktoré obsahujú ustanovenia o veciach upravených týmto dohovorom, s cieľom zlepšiť uplatňovanie tohto dohovoru pri ich vzájomných vzťahoch, pokiaľ sú tieto dohody v súlade s cieľmi a účelom tohto dohovoru a nemajú vplyv na uplatňovanie ustanovení tohto

dohovoru vo vzťahu týchto štátov k iným zmluvným štátom. Štáty, ktoré uzatvoria takúto dohodu, zašlú kópiu depozitárovi dohovoru.

3. Odseky 1 a 2 sa uplatňujú na dohody o vzájomnosti a na jednotné predpisy založené na existencii osobitných väzieb medzi príslušnými štátmi.

4. Tento dohovor nemá vplyv na uplatňovanie právnych nástrojov organizácie regionálnej hospodárskej integrácie, ktorá je stranou tohto dohovoru, prijatých po uzatvorení dohovoru, o veciach upravených dohovorom, pokiaľ tieto právne nástroje nemajú vplyv na uplatňovanie ustanovení tohto dohovoru vo vzťahu členských štátov organizácie regionálnej hospodárskej integrácie k iným zmluvným štátom. Pokiaľ ide o uznávanie alebo výkon rozhodnutí medzi členskými štátmi organizácie regionálnej hospodárskej integrácie, tento dohovor nemá vplyv na pravidlá organizácie regionálnej hospodárskej integrácie prijaté pred uzatvorením tohto dohovoru alebo po jeho uzatvorení.

Článok 52 Najúčinnšie pravidlo

1. Tento dohovor nezabraňuje uplatňovaniu platnej dohody, zmluvy alebo iného medzinárodného právneho nástroja medzi dožadujúcim štátom a dožiadaným štátom, ani dohody o vzájomnosti platnej v dožiadanom štáte, ktorá stanovuje –

- a) širší základ uznávania rozhodnutí o výživnom, bez toho, aby bol dotknutý článok 22 písm. f) dohovoru;
- b) zjednodušené a rýchlejšie postupy pre návrh na uznanie alebo uznanie a výkon rozhodnutí o výživnom;
- c) výhodnejšiu právnu pomoc, ako je pomoc stanovená v článkoch 14 až 17; alebo
- d) postupy, ktoré umožňujú žiadateľovi z dožadujúceho štátu podať žiadosť priamo ústrednému orgánu dožiadaného štátu.

2. Tento dohovor nezabraňuje uplatňovaniu práva platného v dožiadanom štáte, ktoré stanovuje účinnšie pravidlá, ako sú pravidlá uvedené v odseku 1 písm. a) až písm. c). Zjednodušené a rýchlejšie postupy uvedené v odseku 1 písm. b) však musia byť zlučiteľné s ochranou poskytovanou účastníkom podľa článkov 23 a 24, najmä pokiaľ ide o práva účastníkov, aby im bolo riadne oznámené konanie a aby dostali primeranú príležitosť byť vypočutí, a pokiaľ ide o účinky akejkoľvek námietky alebo odvolania.

Článok 53 Jednotný výklad

Pri výklade tohto dohovoru sa prihliada na jeho medzinárodný charakter a na potrebu podpory jeho jednotného uplatňovania.

Článok 54 Preskúmanie uplatňovania dohovoru v praxi

1. Generálny tajomník Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného v pravidelných intervaloch zvolá osobitnú komisiu na účely preskúmania uplatňovania tohto dohovoru v praxi a podporení rozvoja osvedčených postupov podľa tohto dohovoru.

2. Na účely takéhoto preskúmania spolupracujú zmluvné štáty so stálou kanceláriou Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného pri zhromažďovaní informácií, vrátane štatistík a judikatúry, týkajúcich sa uplatňovania tohto dohovoru v praxi.

Článok 55 Zmena a doplnenie tlačív

1. Tlačivá, ktoré tvoria prílohy k tomuto dohovoru, môžu byť zmenené a doplnené rozhodnutím osobitnej komisie zvolanej generálnym tajomníkom Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného, do ktorej sú pozvané všetky zmluvné štáty a všetci členovia. Oznámenie o návrhu na zmenu a doplnenie tlačív sa zaradí do programu rokovania.

2. Zmeny a doplnenia prijaté zmluvnými štátmi prítomnými na zasadnutí osobitnej komisie nadobúdajú platnosť pre všetky zmluvné štáty prvým dňom siedmeho kalendárneho mesiaca od dátumu, keď ich depozitár oznámil všetkým zmluvným štátom.

3. V lehote stanovenej v odseku 2 môže ktorýkoľvek zmluvný štát v súlade s článkom 62 písomným oznámením depozitárovi uplatniť výhradu k tejto zmene alebo doplneniu. Štát, ktorý uplatní takúto výhradu, je až do jej odvolania považovaný za štát, ktorý nie je stranou tohto dohovoru, pokiaľ ide o túto zmenu a doplnenie.

Článok 56 Prechodné ustanovenia

1. Tento dohovor sa uplatňuje vo všetkých veciach, keď –

a) ústredný orgán dožiadaného štátu prijal dožiadanie podľa článku 7 alebo žiadosť podľa kapitoly III potom, ako dohovor medzi dožadujúcim štátom a dožiadaným štátom nadobudol platnosť;

b) príslušný orgán dožiadaného štátu prijal priame dožiadanie o uznanie a výkon potom, ako dohovor medzi štátom pôvodu a dožiadaným štátom nadobudol platnosť;

2. Pokiaľ ide o uznávanie a výkon rozhodnutí medzi zmluvnými štátmi tohto dohovoru, ktoré sú zároveň stranami niektorého z haagskych dohovorov o výživnom uvedených v článku 48, v prípade, že podmienky uznania a výkonu podľa tohto dohovoru zabraňujú uznaniu a výkonu rozhodnutia vydaného v štáte pôvodu pred nadobudnutím platnosti tohto dohovoru pre tento štát, inak uznaného a vykonaného podľa dohovoru platného v čase vydania rozhodnutia, uplatnia sa podmienky uvedeného dohovoru.

3. Dožiadaný štát nie je podľa tohto dohovoru povinný vykonať rozhodnutie alebo dohodu o výživnom v prípade platieb splatných predtým, ako nadobudne platnosť tento dohovor medzi štátom pôvodu a dožiadaným štátom, s výnimkou vyživovacej povinnosti vyplývajúcej zo vzťahu medzi rodičom a dieťaťom voči osobe mladšej ako 21 rokov.

Článok 57 Poskytovanie informácií o právnych predpisoch, postupoch a službách

1. Zmluvný štát v čase uloženia listiny o ratifikácii alebo listiny o pristúpení alebo v čase predloženia vyhlásenia v súlade s článkom 61 dohovoru poskytne stálej kancelárii Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného –

a) opis svojho právneho poriadku a konaní týkajúcich sa vyživovacej povinnosti;

b) opis opatrení, ktoré prijme na splnenie povinností podľa článku 6;

c) opis toho, ako bude poskytovať žiadateľom účinný prístup ku konaniam požadovaným podľa článku 14;

d) opis svojich pravidiel a postupov, ktorými sa spravuje výkon práva, vrátane všetkých obmedzení výkonu, najmä noriem na ochranu povinného a premlčacích lehôt;

e) všetky špecifikácie uvedené v článku 25 ods. 1 písm. b) a ods. 3.

2. Zmluvné štáty môžu pri plnení svojich povinností podľa odseku 1 použiť formulár profilu krajiny odporúčaný a uverejnený Haagskou konferenciou medzinárodného práva súkromného.

3. Zmluvné štáty pravidelne aktualizujú informácie.

KAPITOLA IX – ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 58 Podpis, ratifikácia a pristúpenie

1. Tento dohovor je otvorený na podpísanie všetkým štátom, ktoré boli členmi Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného v čase jej dvadsiateho prvého zasadnutia, a všetkým ostatným štátom, ktoré sa zúčastnili na uvedenom zasadnutí.

2. Podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu a listiny o ratifikácii, prijatí alebo schválení sa uložia na Ministerstve zahraničných vecí Holandského kráľovstva, ktoré je depozitárom tohto dohovoru.

3. Ktorýkoľvek iný štát alebo organizácia regionálnej hospodárskej integrácie môže pristúpiť k dohovoru potom, ako nadobudne platnosť v súlade s článkom 60 ods. 1.

4. Listina o pristúpení sa uloží u depozitára.

5. Toto pristúpenie nadobudne platnosť iba pokiaľ ide o vzťahy medzi pristupujúcim štátom a tými zmluvnými štátmi, ktoré nevzniesli námietku voči jeho pristúpeniu do dvanástich mesiacov od dátumu oznámenia uvedeného v článku 65. Takúto námietku môžu štáty vzniesť aj v čase ratifikácie, prijatia alebo schválenia dohovoru po pristúpení. Každá takáto námietka sa oznámi depozitárovi.

Článok 59 Organizácie regionálnej hospodárskej integrácie

1. Organizácia regionálnej hospodárskej integrácie, ktorá pozostáva výlučne zo suverénnych štátov a ktorá má právomoc nad niektorými alebo všetkými vecami upravenými týmto dohovorom, môže taktiež podpísať, prijať alebo schváliť tento dohovor alebo k nemu pristúpiť. Organizácia regionálnej hospodárskej integrácie má v tomto prípade práva a povinnosti zmluvného štátu, a to v rozsahu, v akom má organizácia právomoc nad vecami upravenými týmto dohovorom.

2. Organizácia regionálnej hospodárskej integrácie pri podpise, prijatí, schválení alebo pristúpení depozitárovi písomne oznámi, v súvislosti s ktorými vecami upravenými týmto dohovorom na ňu previedli jej členské štáty právomoc. Organizácia bezodkladne a v písomnej forme oznámi depozitárovi všetky zmeny, ktoré nastali v právomoci naposledy oznámenej podľa tohto odseku.

3. V čase podpisu, prijatia alebo schválenia tohto dohovoru alebo pristúpenia k nemu môže v súlade s článkom 63 organizácia regionálnej hospodárskej integrácie vyhlásiť, že vykonáva právomoc nad všetkými vecami upravenými týmto dohovorom, a že jej členské štáty, ktoré v predmetnej otázke preniesli právomoc na regionálnu organizáciu hospodárskej integrácie, sú dohovorom viazané na základe jeho podpisu, prijatia alebo schválenia organizáciou alebo pristúpenia organizácie k nemu.

4. Na účely nadobudnutia platnosti tohto dohovoru sa akákoľvek listina uložená organizáciou regionálnej hospodárskej integrácie nepočíta, pokiaľ organizácia regionálnej hospodárskej integrácie nevydá v súlade s odsekom 3 príslušné vyhlásenie.

5. Akýkoľvek odkaz na „zmluvný štát“ alebo „štát“ v tomto dohovore sa podľa potreby vzťahuje taktiež na organizáciu regionálnej hospodárskej integrácie, ktorá je jeho stranou. V prípade, že organizácia regionálnej hospodárskej integrácie vydá vyhlásenie v súlade s odsekom 3, akýkoľvek odkaz na „zmluvný štát“ alebo „štát“ v tomto dohovore sa podľa potreby vzťahuje rovnako na príslušné členské štáty organizácie.

Článok 60 Nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor nadobúda platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov od uloženia druhej listiny o ratifikácii, prijatí alebo schválení uvedenej v článku 58.

2. Potom tento dohovor nadobúda platnosť –

a) pre každý štát alebo organizáciu regionálnej hospodárskej integrácie uvedené v článku 59 ods. 1 po ratifikácii, prijatí alebo schválení dohovoru, prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa uloženia listiny o ratifikácii, prijatí alebo schválení;

b) pre každý štát alebo organizáciu regionálnej hospodárskej integrácie uvedené v článku 58 ods. 3 dňom nasledujúcim po ukončení lehoty, počas ktorej možno vzniesť námietky v súlade s článkom 58 ods. 5;

c) pre územný celok, na ktorý sa tento dohovor rozšíril v súlade s článkom 61, prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov od oznámenia uvedeného v spomínanom článku.

Článok 61 Vyhlásenia týkajúce sa nejednotných právnych systémov

1. Ak má štát dve alebo viacero územných celkov, v ktorých sa na veci, ktoré sú predmetom úpravy tohto dohovoru, uplatňujú rôzne právne systémy, môže v súlade s článkom 63 v čase podpisu, ratifikácie, prijatia, schválenia alebo pristúpenia vyhlásiť, že tento dohovor sa vzťahuje na všetky jeho územné celky alebo iba na jeden alebo viaceré z nich a toto vyhlásenie môže kedykoľvek upraviť tým, že predloží iné vyhlásenie.

2. Každé takéto vyhlásenie sa oznámi depozitárovi a bude výslovne určovať územné celky, na ktorých sa dohovor uplatňuje.

3. Ak štát nevydá vyhlásenie na základe tohto článku, tento dohovor sa vzťahuje na všetky územné celky tohto štátu.

4. Tento článok sa neuplatňuje na organizáciu regionálnej hospodárskej integrácie.

Článok 62 Výhrady

1. Každý zmluvný štát môže najneskôr pri ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení alebo pri vydaní vyhlásenia v zmysle článku 61 uplatniť jednu výhradu alebo viac výhrad uvedených v článku 2 ods. 2, článku 20 ods. 2, článku 30 ods. 8, článku 44 ods. 3 a v článku 55 ods. 3. Žiadne iné výhrady nemožno uplatniť.
2. Každý štát môže kedykoľvek odvolať výhradu, ktorú uplatnil. Toto odvolanie sa oznámi depozitárovi.
3. Výhrada stráca účinnosť prvým dňom tretieho kalendárneho mesiaca od oznámenia uvedeného v odseku 2.
4. Výhrady uplatnené podľa tohto článku nemajú vzájomný účinok s výnimkou výhrady uvedenej v článku 2 ods. 2.

Článok 63 Vyhlásenia

1. Vyhlásenia uvedené v článku 2 ods. 3, článku 11 ods. 1 písm. g), článku 16 ods. 1, článku 24 ods. 1, článku 30 ods. 7, článku 44 ods. 1 a 2, článku 59 ods. 3 a v článku 61 ods. 1, možno vydať pri podpise, ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení alebo kedykoľvek potom a môžu sa kedykoľvek upraviť alebo odvolať.
2. Vyhlásenia, úpravy a odvolania sa oznamujú depozitárovi.
3. Vyhlásenie vydané v čase podpisu, ratifikácie, prijatia, schválenia alebo pristúpenia nadobúda platnosť pre príslušný štát súčasne s nadobudnutím platnosti tohto dohovoru.
4. Vyhlásenie vydané neskôr a akákoľvek úprava alebo odvolanie vyhlásenia nadobúda platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa, kedy bolo depozitárovi doručené oznámenie.

Článok 64 Vypovedanie

1. Zmluvný štát tohto dohovoru môže dohovor vypovedať prostredníctvom písomného oznámenia depozitárovi. Vypovedanie sa môže obmedziť na určité územné celky štátu zloženého z viacerých územných celkov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor.
2. Toto vypovedanie nadobúda platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí obdobia dvanástich mesiacov odo dňa prijatia oznámenia depozitárom. Ak je v oznámení stanovená dlhšia lehota na nadobudnutie platnosti vypovedania, vypovedanie nadobúda platnosť po skončení tejto dlhšej lehoty odo dňa prijatia oznámenia depozitárom.

Článok 65 Oznámenie

Depozitár oznámi členom Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného a ďalším štátom a organizáciám regionálnej hospodárskej integrácie, ktoré podpísali, ratifikovali, prijali, schválili dohovor alebo k nemu pristúpili v súlade s článkami 58 a 59 –

- a) podpisy, ratifikácie, prijatia a schválenia uvedené v článkoch 58 a 59;

- b) pristúpenia a námietky k pristúpeniam uvedené v článku 58 ods. 3 a 5 a v článku 59;
- c) dátum, keď tento dohovor nadobúda platnosť v súlade s článkom 60;
- d) vyhlásenia uvedené v článku 2 ods. 3, článku 11 ods. 1 písm. g, článku 16 ods. 1, článku 24 ods. 1, článku 30 ods. 7, článku 44 ods. 1 a 2, článku 59 ods. 3 a v článku 61 ods. 1;
- e) dohody uvedené v článku 51 ods. 2;
- f) výhrady uvedené v článku 2 ods. 2, článku 20 ods. 2, článku 30 ods. 8, článku 44 ods. 3 a v článku 55 ods. 3, a odvolania uvedené v článku 62 ods. 2;
- g) vypovedania uvedené v článku 64.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali tento dohovor.

V Haagu 23. novembra 2007 v anglickom a francúzskom jazyku, pričom obidve znenia sú rovnako autentické, v jedinej kópii, ktorá sa uloží v archívoch vlády Holandského kráľovstva a ktorej overená kópia sa zasiela prostredníctvom diplomatických ciest každému z členských štátov Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného ku dňu jej dvadsiateho prvého zasadnutia a každému štátu, ktorý sa zúčastnil na tomto zasadnutí.

PRÍLOHA 1

Sprievodné tlačivo podľa článku 12 ods. 2

VYHLÁSENIE O DÔVERNOSTI A O OCHRANE OSOBNÝCH ÚDAJOV

Osobné údaje zhromaždené alebo odoslané podľa tohto dohovoru sa použijú iba na účely, na ktoré boli zhromaždené alebo odoslané. Orgán, ktorý spracováva tieto údaje, zabezpečí ich dôvernosť v súlade s právnym poriadkom jeho štátu.

Orgán v súlade s článkom 40 nesprístupní ani nepotvrdí informácie, ktoré zhromaždil alebo odoslal pri uplatňovaní tohto dohovoru, ak usúdi, že ich sprístupnenie alebo potvrdenie by mohlo ohroziť zdravie, bezpečnosť alebo slobodu osoby.

☐ *Rozhodnutie o nesprístupnení prijal ústredný orgán v súlade s článkom 40.*

1. Dožadujúci ústredný orgán	2. Kontaktná osoba v dožadujúcom štáte
a. Adresa	a. Adresa (ak sa líši)
b. Telefónne číslo	b. Telefónne číslo (ak sa líši)
c. Faxové číslo	c. Faxové číslo (ak sa líši)
d. Elektronická pošta	d. Elektronická pošta (ak sa líši)
e. Spisová značka	e. Jazyk(-y)

3. Dožiadaný ústredný orgán

Adresa

4. Údaje o navrhovateľovi

a. **Priezvisko(-á):**

b. **Meno(-á):**

c. **Dátum narodenia: (dd/mm/yyyy)**

alebo

a. **Názov orgánu verejnej moci:**

5. Údaje o osobe (osobách) oprávnenej (oprávnených) na výživné

a. ☐ **Osoba je totožná so žiadateľom uvedeným v bode 4**

b. i. **Priezvisko(-á):**

Meno(-á):

Dátum narodenia: (dd/mm/yyyy)

ii. **Priezvisko(-á):**

Meno(-á):

Dátum narodenia: (dd/mm/yyyy)

iii. **Priezvisko(-á):**

Meno(-á):

Dátum narodenia: (dd/mm/yyyy)

6. Údaje o povinnom⁶

a. ☐ **Osoba je totožná so žiadateľom uvedeným v bode 4**

b. **Priezvisko(-á):**

c. **Meno(-á):**

d. **Dátum narodenia: (dd/mm/yyyy)**

7. Toto sprievodné tlačivo sa týka návrhu, ktorý sa k nemu priloží, podľa:

⁶ Podľa článku 3 dohovoru „povinný je každá fyzická osoba, ktorá dlhuje výživné alebo o ktorej sa tvrdí, že dlhuje výživné“.

- ☐ článku 10 ods. 1 písm. a)
- ☐ článku 10 ods. 1 písm. b)
- ☐ článku 10 ods. 1 písm. c)
- ☐ článku 10 ods. 1 písm. d)
- ☐ článku 10 ods. 1 písm. e)
- ☐ článku 10 ods. 1 písm. f)
- ☐ článku 10 ods. 2 písm. a)
- ☐ článku 10 ods. 2 písm. b)
- ☐ článku 10 ods. 2 písm. c)

8. K návrhu sa pripoja tieto písomnosti:

a. Na účely návrhu podľa článku 10 ods. 1 písm. a) a:

v súlade s článkom 25:

- ☐ Úplné znenie rozhodnutia (čl. 25 ods. 1 písm. a))
- ☐ Zhrnutie rozhodnutia alebo výpis z rozhodnutia vypracovaný príslušným orgánom štátu pôvodu (čl. 25 ods. 3 písm. b)) (ak je to uplatniteľné)
- ☐ Písomnosť, ktorá preukazuje vykonateľnosť rozhodnutia v štáte pôvodu, a v prípade rozhodnutia správneho orgánu písomnosť, ktorá preukazuje, že sú splnené požiadavky podľa článku 19 ods. 3, pokiaľ tento štát v súlade s článkom 57 neuviedol, že rozhodnutia jeho správnych orgánov vždy spĺňajú tieto požiadavky (čl. 25 ods. 1 písm. b)), alebo ak sa uplatní článok 25 ods. 3 písm. c)
- ☐ Ak sa odporca nezúčastnil na konaní v štáte pôvodu, ani na ňom nebol zastúpený, písomnosť alebo písomnosti, ktoré preukazujú, že odporca bol riadne oboznámený s konaním a mal možnosť byť vypočutý, alebo že bol riadne oboznámený s rozhodnutím a mal možnosť ho napadnúť alebo podať odvolanie z hľadiska skutkových okolností a práva (čl. 25 ods. 1 písm. c))
- ☐ Keď je to potrebné, písomnosť uvádzajúca stav dlhu a dátum, ku ktorému bol vyčíslený (čl. 25 ods. 1 písm. d))
- ☐ V prípade rozhodnutia stanovujúceho automatickú indexáciu, keď je to potrebné, písomnosť obsahujúca informácie potrebné na výpočet indexácie (čl. 25 ods. 1 písm. e))
- ☐ Keď je to potrebné, písomnosť, z ktorej vyplýva rozsah bezplatnej právnej pomoci poskytnutej žiadateľovi v členskom štáte pôvodu (čl. 25 ods. 1 písm. f))

V súlade s článkom 30 ods. 3:

- ☐ Úplné znenie dohody o výživnom (čl. 30 ods. 3 písm. a))
- ☐ Písomnosť uvádzajúca, že konkrétna dohoda o výživnom je vykonateľná ako rozhodnutie v štáte pôvodu (čl. 30 ods. 3 písm. b))
- ☐ Všetky ďalšie písomnosti priložené k návrhu (v prípade potreby napr. písomnosť na účely čl. 36 ods. 4):

b. Na účely návrhu podľa článku 10 ods. 1 písm. *b)*, *c)*, *d)*, *e)*, *f)* a ods. 2 písm. *a)*, *b)* alebo *c)* tieto podporné písomnosti (okrem sprievodného tlačiva a samotného návrhu) podľa článku 11 ods. 3:

- ☐ článok 10 ods. 1 písm. *b)*
- ☐ článok 10 ods. 1 písm. *c)*
- ☐ článok 10 ods. 1 písm. *d)*
- ☐ článok 10 ods. 1 písm. *e)*
- ☐ článok 10 ods. 1 písm. *f)*
- ☐ článok 10 ods. 2 písm. *a)*
- ☐ článok 10 ods. 2 písm. *b)*
- ☐ článok 10 ods. 2 písm. *c)*

Meno: _____ **(paličkovým písmom)** **Dátum:**

Splnomocnený zástupca ústredného orgánu (dd/mm/rrrr)

Kontaktná osoba _____

Adresa

12. Dožiadaný ústredný orgán potvrdzuje prijatie sprievodného tlačiva dňa _____ (dd/mm/rrrr) od dožadujúceho ústredného orgánu (spisová značka _____; zo dňa _____ (dd/mm/rrrr)) týkajúceho sa tohto návrhu podľa:

- ☐ článok 10 ods. 1 písm. a)
- ☐ článok 10 ods. 1 písm. b)
- ☐ článok 10 ods. 1 písm. c)
- ☐ článok 10 ods. 1 písm. d)
- ☐ článok 10 ods. 1 písm. e)
- ☐ článok 10 ods. 1 písm. f)
- ☐ článok 10 ods. 2 písm. a)
- ☐ článok 10 ods. 2 písm. b)
- ☐ článok 10 ods. 2 písm. c)

Priezvisko(-á) žiadateľa:

Priezvisko(-á) sú oprávnené na výživné	osoby	(osôb)	ktorá(-é)
---	-------	--------	-----------

Priezvisko(-á) povinného:

13. Prvé kroky podniknuté dožiadaným ústredným orgánom:

- ☐ Spis je úplný a posudzuje sa
- ☐ Pozri priloženú správu o stave vybavovania žiadosti
- ☐ Bude nasledovať správa o stave vybavovania žiadosti
- ☐ Poskytnite tieto doplňujúce informácie a / alebo písomnosti: _____

☐ Dožiadaný ústredný orgán odmieta konať o žiadosti, pretože požiadavky tohto dohovoru zjavne nie sú splnené (čl. 12 ods. 8). Dôvody:

☐ sú uvedené v priloženej písomnosti

☐ budú uvedené v nasledujúcej písomnosti

Dožiadaný ústredný orgán žiada dožadujúci ústredný orgán o oznámenie akejkolvek zmeny stavu vybavovania žiadosti.

Meno: _____ (paličkovým písmom) Dátum: _____

Splnomocnený zástupca ústredného orgánu (dd/mm/rrrr)